

BEDŘICH SMETANA
TAJEMSTVÍ

KOMICKÁ ZPĚVOHRA O TŘECH DĚJSTVÍCH

NA SLOVA

ELIŠKY KRÁSNOHORSKÉ

KLAVÍRNÍ VÝTAH SE ZPĚVY UPRAVIL

KAREL STECKER

K DRUHÉMU VYDÁNÍ PŘEHLEDL

FRANTIŠEK PICKA

VIII. VYDÁNÍ

PRAHA 1943

HUDEBNÍ MATICE UMĚLECKÉ BESEDY

OSOBY

První obsazení:

Malina, konšel	bas	p. Mareš
Kalina, konšel	baryton	p. Lev
Panna Róza, sestra Malinova	alt	pí Fibichová
Blaženka, dcera Malinova	sopran	sl. Sittova
Vít, syn Kalinův, myslivec	tenor	p. Vávra
Bonifác, vysloužilec, Kalinův výměnkář	baryton	p. Čech ml. (Karel)
Skřivánek, zpěvák	tenor	p. Krössing
Mistr zednický	baryton	p. Stropnický
Hospodská	sopran	sl. Märzova
Jirka, zvoník	tenor	p. Šára
Duch frátera Barnabáše	baryton	p. Koubek

Konšelé, sousedé, sousedky, hoši a děvčata. Mlatci. Chasníci zedničtí.

Stíny a zjevení ve snu. Dudák.

Dějiště: Bezděz a okolí. Čas děje: Konec XVIII. století.

Po prvé provedeno v Novém českém divadle dne 18. září 1878,

řízením Ad. Čecha.

THE SECRET

(*Synopsis*)

Twenty years ago a neighbour Kalina loved a young girl named Rose Malina, and was really courting her. He was refused, however, though Rose loved him; he was too poor for her. In defiance he married another. But Rose was convinced that he had done that because he was untrue to her. She believed that because an old friar Barnaby had told her that he had confided a secret to Kalina through which the latter could win Rose. And as Kalina had failed to do so, he was manifestly unfaithful to her. At present Kalina is a widower and has a grown-up son while Rose is rather advanced in years and not yet married. And between the families of the Kalinas and Malinas there is an old feud breaking out into open enmity at every opportunity dividing the whole village into two hostile camps. Even today Kalina, who at all cost tries to preserve the reputation of being wealthy, has built himself a new house which is just being finished. Both hostile parties meet in front of the new house and here actually come to blows. In the course of the fight an old exsoldier, named Boniface, who had also been paying his attentions to Rose happens to find an old and mouldy scrap of paper that was concealed in the window-frame of the old house of Kalina. This piece of paper which comes from the old friar Barnaby is shown by Boniface to Kalina who learns from it that at a certain place in the old castle of Bezděz he might find a treasure. This communication is to remain a secret, but is soon proclaimed by the sexton by means of a megaphone from the church-tower, while Vítek, the son of Kalina and Blaženka, the daughter of Malina, are whispering to each other the sweet secrets of their young love and arrange to meet at the procession to the castle of Bezděz the next day. Here the whole party meet and the secret love of the young couple by accident becomes known to the considerable indignation of all concerned. Kalina, who is about to dig for the treasure indicated by Barnaby, meets Rose who tries to prevent him from setting out on this dangerous enterprise, but Kalina, unwilling to court her while poor, resolutely steps into the underground passage. The rest of the party assemble in Kalina's house, engaged in hop-picking. Vítek, who could win Blaženka only if his own father asked for her in his own place, says farewell to all, preparing to leave his home. At that moment loud knocks coming from a little old door leading into the room are heard. Shortly after Kalina appears in the open doorway without knowing how he had got into the room through the secret passage, and found here his treasure - Rose Malina. Thus the secret of friar Barnaby is solved and it follows now as a matter of course that Kalina asks Malina to let

Blaženka marry his son Vítek. Thus all ends in
complete harmony.

OBSAH

O U V E R T U R A 11

J e d n á n í I.

Výstup 1. SBOR MLATCU: Žitko krásné	19
(<i>Později panna Róza a Bonifác. Pak Kalina</i>)	
Výstup 2. (<i>Předešlí, mistr zednický, zedničtí chasníci, Malina, hospodská</i>)	29
BONIFÁC: Ted', mistře, ted'	
Výstup 3. (<i>Předešlí, Skřivánek. Později Róza</i>)	40
SKŘIVÁNEK: Aj! tu je živo	
Výstup 4. (<i>Předešlí. Vstoupí dudák</i>)	59
MALINA: Hleďme, dudy	
Výstup 5. (<i>Předešlí, Blaženka, Vít. Pak Róza</i>)	67
BLAŽENKA: Ach, tatínku!	
Výstup 6. (<i>Vít, Bonifác. Později Kalina</i>)	70
BONIFÁC: Tak, já se rvu	
Výstup 7. (<i>Bonifác, mistr zednický</i>)	73
MISTR ZEDNICKÝ: Kdež konšel Kalina?	
Výstup 8. (<i>Mistr zednický, hospodská, zvoník Jirka, sousedky</i>)	75
MISTR ZEDNICKÝ: Což taký spěch	
Výstup 9. (<i>Vít, Blaženka, Jirka a Skřivánek</i>)	78
VÍT: Zda už je zde	

J e d n á n í II.

PŘEDEHRA	84
Výstup 1. (<i>Kalina samoten</i>) Jsem žebrák!	85
Výstup 2. (<i>Kalinův sen. Duch frátera Barnabáše; rej duchů</i>)	
DUCH FRÁTERA BARNABÁŠE: Ven, ven, ven	93
Výstup 3. (<i>Předešlí. Za scénou Skřivánek, družičky a průvod</i>)	
SKŘIVÁNEK (za scénou): Matičko Boží	95

Výstup 4. (*Blaženka, později Vít*)

BLAŽENKA: Jak, mé potěšení, Vít	99
DUETO: Všecko je tvoje	100
BLAŽENKA: Kdy slyším jen tvého rohu pění	105
VÍT: Ty sladká očka klopíš	110
Výstup 5. (<i>Předešlí, Bonifác, družičky [za scénou]. Později Róza, Malina, Kalina, Skřivánek, mistr zednický a celé procesí</i>)	
BONIFÁC: Toť podívání pěkné	112
VÍT: Zač mě hanobíte?	128
RÓZA: Tebe, svou radost	130
ENSEMBLE: Ó, klamné domnění	133
RÓZA: Tak plane láска pravá!	148
Výstup 6. (<i>Róza, Bonifác</i>)	
BONIFÁC: Já, panno Rózo	150
Výstup 7. (<i>Róza, Bonifác, Kalina</i>)	
KALINA: Jsem hotov, odhodlán	155

J e d n á n í III.

Výstup 1. (<i>Malina, mistr zednický. Blaženka, Róza. Skřivánek, Bonifác. Děvčata, sousedky, hoši a sousedé</i>)	
SBOR: Rádi a veseli	160
BLAŽENKA: Což ta voda s výše strání	164
Výstup 2. (<i>Předešlí. Blaženka a Vít</i>)	
BLAŽENKA: Ach, teto, smí sem Vít?	174
SKŘIVÁNEK: Aj, k čemu, bratře, strachy máš?	181
Výstup 3. (<i>Róza. Kalina</i>)	
RÓZA: Ha, on to jest	184
KALINA: Ó, jak jsem bloudil	185
Výstup 4. (<i>Předešlí, Malina, zedník, Skřivánek, Bonifác, Blaženka, Vít a sbor</i>)	
SBOR: Co se tu děje?	187

Ouvertura.

Upravil K. Stecker.

Piano.

Largo. ($\text{♩} = 50.$)

Allegro vi-

cresc.

ff

riten.

p

vo. ($\text{♩} = 132.$)

cresc.

ffz

ffz

Musical score for piano, page 12, featuring six staves of music. The score consists of two systems of three staves each. The top system starts with a dynamic of ***ffz***, followed by ***p***, ***ff***, ***p dim.***, and ***p***. The middle system begins with ***più p***. The bottom system starts with ***p***, ***più p***, ***pp dolce***, and ***dim.***. The final staff shows dynamics ***pp***, ***rp***, and ***cresc.***.

Musical score for piano, page 13, featuring six staves of music. The score consists of two systems of three staves each. The top system starts with a dynamic of *p*. The middle system starts with *sfp*, followed by *p*. The bottom system starts with *f*. The score concludes with a final dynamic of *ff*.

13

p

sfp *p*

f

cresc.

ff

p

sfp

ff

8.....

ff *p*

p *più p*

dolce *pp*

dim. *dim.* *pp*

ppp *f*

Moderato. (♩ = 96.)

The musical score consists of six staves of piano music. The first staff begins with a treble clef, a key signature of two flats, and a common time. It features eighth-note patterns and a dynamic marking of *f*. The second staff starts with a bass clef, a key signature of one flat, and a common time. It includes sixteenth-note patterns and a dynamic marking of *f*. The third staff continues with a treble clef, a key signature of one flat, and a common time, with a dynamic marking of *f*. The fourth staff begins with a bass clef, a key signature of one flat, and a common time, featuring eighth-note patterns. The fifth staff starts with a treble clef, a key signature of one flat, and a common time, with a dynamic marking of *f*. The sixth staff concludes with a bass clef, a key signature of one flat, and a common time, ending with a dynamic marking of *cresc.*

The image shows a page of sheet music for piano, consisting of six staves of musical notation. The music is written in common time, with a key signature of one flat. The first two staves begin with a dynamic of *ff*. The third staff features a dynamic of *sffz*, followed by *sfz*, *sfz*, *sfz*, and *sfz*, with a final dynamic of *ff*. The fourth staff contains a dynamic instruction *sempre ff*. The fifth staff consists of three measures of eighth-note patterns. The sixth staff begins with a dynamic of *fff*, followed by *ff*. The music concludes with a dynamic of *ff*. The entire piece is labeled "Più mosso, (♩ = 132.)".

8.

Più mosso. ($\text{♩} = 138.$)

8.

Più mosso. ($\text{♩} = 144.$)

sempre crescendo

8.....

8.....

8.....

sfz sfz sfz sfz sfz sfz

Jednání I.

Městys pod Bezdězem. Náměstí. Vlevo v předu nově vystavěný dům, na něm u krovu kytka; pak radnice. Vpravo v predu Malinův dům, před ním zahrádka, v ní lavička; pak hospoda se štítem; otevřená stodola. V pozadí věž kostelní s pavláčkou a starožitná brána; za nimi viděti v dálce oba Bezdězy. Uprostřed náměstí kašna. Před novým domem zednické truhliky a t.d., před hospodou prázdné sudy.

Výstup I.

(V stodole mlátí mlatci (mužští i ženské) — Později panna Róza a Bonifác. Pak Kalina.)

Sbor mlatečův.

Allegro commodo. ($\text{♩} = 88$)

(Cepem na jevišti, za oponou.) (\checkmark silný, \times méně silný úhoz.)

Cepy.

PIANO.

(Opona se zdvihne.)

Soprano (SOPR.), Alto (ALT.), Tenor (TEN.), Bass (BAS.).

dimin.

H. M. 9

piu f

chleba: žehnej pán bůh! je ho třeba: at' jen hojné

v > v > v > v > v > v >

fz fz fz fz fz fz

tím-to lé-tem je ho přá-no na-šim dě-tem! je ho přá - no na-šim

v > v > v > v > v > v >

fz fz fz fz fz fz

dě-tem! Kéž má - me všickni, a všem ho je dost, bo - ží ten

v > v > v > v > v > v >

fz fz fz fz fz fz

dá - rek a spo - ko - je - nost!

v > v > v > v > v > v >

fz fz fz fz fz fz

H. M. 9

Ne-ní vša-dy po-žé-hná-ní, ne-ní vša-dy, vzal ho
 pří-val s hor i strá-ní; kdo vše z po-le skli-dil do-mů,
 má svou žen i ště-stí k to-mu, má svou žen i ště-stí
 k to-mu. Kéž má-me vši-ckni, a všem ho je dost,

m.s. simile al p

bo - ží ten dá - rek a spo - ko - je - nost', a spo - ko - je - nost'.

(Panna Róza, nesouc ucháč a pecen, vystoupí z Malinova domu v pravo. Z nového domu v levo přiskočí k ní Bonifác a chce jí bráti ucháč z rukou.)

Bonifác.

Ó panno Ró - zo, po-moh' bych tak'

Róza: (odvrátí se hrde od něho; k mlatcům:)

Bonf. (k Róze.)

rád! Tu sva - čte! po - tom k prá - ci na - po - rád! Ten pych! proč tak mou

(Mlatci přestanou mlátit, vezmou od p. Rózy ucháč a pecen, usadí se a svačí.)

Moderato. (♩ = 80.)

lá - sku od - bý - vá - te? - Snad strý - ce Ka - li - nu přec je - ště v sr - dci má - te!

Róza : (rozhořčena)

Bon.

Já?! že mám v sr.dci Kal-li-nu?! — Má žár-li-vost' má by-strý zrak: ba vím to.

sf

Róza.

vím, že je to tak! Vy blá-ho-vý! již dva-ct let, co o-pa-dal té lá-sky

(hněvivě.)

květ a vzá-šti trn se pro-mě-nil, — vždyť Kal-li-na se sji-nou o-ze-nil!

(Kalina kráčí zamýšleně z pozadí šikmo přes
jeviště k radnici; potká se z Rózou; hrde a
neuctivě ji pozdraví.)

(Róza bez poděkování vzdorně se od něho od-Bon.)

vráti.)

(Kalina vejde do radnice.)

Byl u vás od-byt k vů-li gro-ši, byl chud,
espress.

ó vý-ci-tka to nej-kru-tší! i roz-hně-val se k vů-li ko-ši, a vzal si

na - vzdor dí - vku nej - chud - ší. Však me - zi vá - mi ta - to zášt -
 já vím to do - bře, toť jen plášt', vždyť prů - po - víd - ka dá - vno pra - ví, že sta - rá lá - ska
 rit.

Più allegro.
 Róza.
 Ha, lá - ska! ni - kdy ne - by - lo jí vněm!

Bon.
 ne - re - za - ví! Kdo by to mo - hlí ří - ci?

sfz lento Largo. ($\text{♩} = 72$) (pokřížuje se) p
 Ten, jejž dá - vno kry - je zem - Nebož - tík frá - ter

Aj kdo? Largo. ($\text{♩} = 72$)
 sf lento f pp

Bar-na-báš!
 (pokřížuje se) Šel do hro-bu s tím ta-jemstvím, proč
 A jak? a co?
 Moderato. (♩ = 69.)
 Kalinu zvu zrá-decem svým! Ó, že mi lá-skú lhal
 Moderato. (♩ = 69.) Když on vám lá-skú
 a zrá-dně pří-sa-hal a ne-měl ci-tu pro mě, když jsem v něj vě-ří-la,
 lhal a zrá-dně pří-sa-hal, přec měj-te ci-tu pro mě! kéké
 jej lá-skou bla-ži-la, tak sla-dce ne-vě-do-mě;
 by-ste, roz-mi-lá, mé lá-sce vě-ří-la, jest věr-na ne-o-blo-mně!

ó za to hněv a vzdor i věčnou zášť a spor jsem vse la me zi svůj i
 Naň sy pte hněv i vzdor i věčnou zášť i spor a ne návid' te

je ho rod, a nic již ne zlo mímé zášti hrot!
 so ka mé ho rod, tot' do bře tak, naň so cte o pře kot;

jsem vse la me zi svůj i je ho rod, a nic již ne zlo mímé zášti
 a ne návid' te so ka mé ho rod, tot' do bře tak, naň so cte

poco ritard.

hrot a nic již ne zlo mímé zášti hrot!
poco ritard.

o pře kot, tot' do bře tak, naň so cte o pře kot!

poco ritard.

s' espressivo

On ne_měl lá - sky pro mě!
Jen měj - te lá - sku pro mě!

cresc.

(rozhorlena vejde do Malinova domu v pravo.)

On ne_měl, on ne_měl lá - sky pro mě!
Jen mějte lá - sku, lá - sku pro mě!

Bonif. (za Rózou.)

Haň so_ka mé ho! to ti promi_nu! co nejhor_ší ho
mo_hu, je _ště spí_skám, bych po _stval Ka_li _nu i Ma_li _nu

(pozorně hle.)

a v kalné vo dě lo vil; sám tě, sám tě zí skám!

dí k radnici.)

Bonf. Hoj, pozor!

Moderato. (♩ = 80.)

Bonf. (jde k novému domu vlevo a kývá do vrat.)

Stůj - te po ho to vě ta dy!

Ted' jde nás Kalina! Jdou pá ni zra dy!

Výstup II.

(Předešlí. Z nového domu v levo vystoupí mistr zedník s kytkou v ruce, za ním několik chasníků zednických v šatu zrovna z práce; postaví se slavnostně před novým domem. Z radnice vystoupí Kalina a Malina, nepřátelsky od sebe odvráceni. Za Kalinou jde rádka konšelů do pozadí jeviště, kdež se spolu rozehnávají; za Malinou jde také rádka konšelů přímo přes jeviště k Malinovu domu, kdež v hlučku hovorí. Oba hlučky se tváří proti sobě co možná okázale, cize. Hospodská vykukuje ze dverí hospody. Znenahla přicházejí rozliční sousedé a sousedky se dívat.)

The musical score consists of three systems of music. The first system shows two staves of piano accompaniment in 2/4 time, B-flat major, with dynamic markings *p* and *f*. The second system begins with a bass line in 2/4 time, B-flat major, followed by a soprano line in 2/4 time, C major, with dynamic *mf* and lyrics: "Kalinka" and "(obráti se) Nu". The third system starts with a bass line in 2/4 time, B-flat major, followed by a soprano line in 2/4 time, C major, with lyrics: "Bonifác (šeptem k zedn.)" and "(Kývá a volá za Kalinou.)". The lyrics continue in the soprano part: "Ted' mi_stře, ted'!" and "Hej, strý_ce, hej! tu če_ká kdos!". The fourth system continues with piano accompaniment in 2/4 time, B-flat major, with dynamic *p*. The fifth system begins with a bass line in 2/4 time, B-flat major, followed by a soprano line in 2/4 time, C major, with lyrics: "(Mistr zedn. předstoupí, Kal. jde mu něco málo vstřícn.)" and "(Mal. posměšně si je měří)". The lyrics continue: "sly_šme jej!" and "Mal. (Vzkříkne na mlatce) f". The sixth system continues with piano accompaniment in 2/4 time, B-flat major. The seventh system begins with a bass line in 2/4 time, B-flat major, followed by a soprano line in 2/4 time, C major, with lyrics: "Vy do prá_ce a ne_kou_kat," and "crescendo".

Mal. Bonf. (taktéž na mláteček)

do ci_zí ka_še ne_fou_kat! I necht' to bu_sí, my ne_jsme_hlu_si!

Mlatci. (mláti.) Cepv. br.

Kal. (pohně trochu kloboukem na hlavě.) Mistr zed.(pozvedne čapku před Kalinou, a po něm chasnici taktéž.)

Moderato. (♩ = 80.) Mistr zed. (posměšně) Mal.

Dnes, pa_ne kon_še_li, nám bud_te zdráv! I

(Mlatci přestanou mlátit a dívají se) Chasnici. Dnes, pa_ne kon_še_li, nám bud_te zdráv!

BASI.

Moderato. (♩ = 80.)

stranou k svému hlučku.) Zedn. (s kytkou ke Kalinovi:)

hled_te, i hled_te, dmese ja_ko páv! Hle,

Hluček Malinův: Ba vě_ru, ba vě_ru, dme se ja_ko páv! (Sousedé a soused)

Ba vě_ru,

H. M. 9

dům váš, pa-ne kon-še-li, jak vi-dí - te, je pod krovem:
 ky rozdělí se na dve strany.)

cresc.

dejž pánbůh, by-chom vi - dě-li, že jest vám šta-stným do-movem!

TEN.
 Strana Kal: Dejž
 BAS./ Dejž bůh!
 in 8 $\frac{3}{4}$ basso.....

Nu já řku a - le, je to krá - sa!

bůh! dejž bůh! dejž bůh, dejž bůh!
 dejž bůh! dejž bůh! dejž bůh!

fz con expres.

jen hled-te, co to za domek! Stůjž na vě - ky, a v něm at' já-sá i za sto let, i

za sto let váš po-to-mek, váš po-to-mek! Ba je to do-mek ja-ko
 klí - cka, i sí - ně, ko - mo - ra i pí - cka i kul - na, dvůr i sý - pka:
 vše - cko přec! Nu je to do-mek, já řku, ja - ko klec, nu je to do-mek, já řku,
 ja - ko klec!

TEN. Strana Kal: Ba je to do-mek ja - ko klec, ja - ko klec, ja - ko klec, ja - ko
 BAS. ja - ko klec, ja - ko klec, ja - ko klec, ja - ko klec,

Bud' vám v něm hojně po že hná no, i sy no vi i vnoučkům ště stí dá no,
 klec! Bud' vám v něm po že hná no a mno ho
 ja ko klec! *più p*

sfz *p* *bz*

a dá li pán bůh: na sta ro stí čas, at' vám v něm
 ště stí dá no! na sta ro stí čas,
f *(p)*

Più lento ma
f *espress.*
p

non troppo.
 hodná žín ka vlá dne zas! at' vám v něm hodná žín ka vlá dne zas!
 at' vám v něm žín ka vlá dne zas!

f *p* *p* *p*

Tempo I.
 non troppo.
p *p* *p*

Moderato.

(Kalina sáhne do kapsy pro sáček. Bonifác vezme od mistra kytku.)

Ka1. (rozdává okázale zedníkům peníze.)

Zde něco za to dobré přání,

Moderato.

Moderato.

Più allegro.

at' zvíte, že již ne-ní Ka-li-na, jak před dva-ce-ti lé-ty, chud-i-na! Più allegro.

Più moderato.

Mal. (ke svým.)

Kal.

Jen slyšte! ja-ké vy-chlou-bá-ní! Più mod. A žín-ka?! ted'snad ne-do-stal bych košem, když

Allegro moderato. (♩ = 100.)

Mal. (vytáhne sáček. Potměšile.)

za-cin-kal bych gro-šem! Hoj, mla-tci! ne-chte vše-ho již a pojď-te pít! Jest

Allegro moderato. (♩ = 100.)

(Mlatci chvátají k hospodě.)

(vytáhne druhý svůj sáček.) (Hospod. přiběhne k němu.)

po ob-žin-kách, a-le což mi o ten gros?! Vy, ho-spod-ská! Sem at' se sto-ly

Mal. (s druhé strany.)

sta.ví! Já dám si pří.pít na své zdraví! Sem, ho.spodská,
 sem, sem kor.be.le, sem! já zvu téz pá.ny kon.še.le!

Kal. (opět se své strany.) (Hospodská líta sem i tam.)

Hosp.

Vy, ho.spodská! at' je to hned.ky! a ta.ké ži.dle pro sou.sed.ky! Hned,
 hned, pá.ni, hned, hned! ach jsou to tru.dy!

Hosp.

hned, pá.ni, hned, hned! ach jsou to tru.dy!

Kal. Jen ry.chle! Nic tam! vše.cko tu.dy, jen ry.chle,

Mal. Tam je to panský, u všech všu.dy! My se.dnem tře.bas

kam je - nom dřív? já ne vím ku - dy, hned, hned, ach to jsou trudy!
nic tam, vše - cko tu - dy, všecko tu - dy! Jen ry - chle!
na ty su - dy, u všech všu - dy! Tam je to panský, my se - dnem třebas

(Hospodská mezi tím snáší stoly, židle a korbele na obě strany. Zedníci a Bonifác pomáhají snášeti na jednu a mláteci na druhou stranu. Kalinova strana usadí se před novým domem, z části na trakařích, truhlicích i také na židlich, strana Malinova před hospodou i před domem Malinovým na sudech a lavicích.)

kam jenom dřív, já ne vím ku - dy, hned, hned, pá - ni, hned, hned,
nic tam, vše - cko tu - dy, všecko tu - dy! a po - šle - te sem ta - ké
na ty su - dy, u všech všu - dy, tam je to panský, my se - dnem třebas na ty

Più mosso. (♩ = 120.)

hned, pá - ni, hned, hned, hned!
du - dy, a po - šle - te sem ta - ké du - dy!
su - dy, my se - dnem třebas na ty su - dy!

TEN. (pripravující se)

Strana Malinova. At' ži - je kon - šel
BAS. (pripravující se)

Più mosso. (♩ = 120.)

ff

(pripríj jejice si.)

TEN. ff.

Strana Kalinova. At' ži - je kon - šel Ka - li - na! Bud'

BAS. ff.

(pripríj jejice si.)

Ma - li - na! Bud' Ma - li - no - vi vše - ho zdar!

cresc.

Ka - li - no - vi na sto jar! At' ži - je kon - šel

At' ži - je kon - šel Ma - li - na!

Bonf. (ku Kalinovi)

Nuž ro - zve - sel se, strý - če, ta - ky, vždyť

Ka - li - na!

dim.

Poco-meno mosso

(s korbelem na sudě v největším pře-

na nás kou-káš ja-ko mra-ky! Mal. Hoj! ve-se-lost' je
Poco meno mosso.

du) Kal.
ži-vot náš! kdo's mo-rous, hří-šnou du-ší máš! Kdo

cresc.

z ni-če-ho si svo-je zved, ten snad je víc, ba ten je víc, než vho-to-vém kdo

Mał.

hní-zdě sed! accellerando Ha
Strana Kalin: Ba ten je víc, ba ten je víc, než vho-to-vém kdo hní-zdě sed!

accellerando cresc.

ten je nic, ha ten je nic, kdo zdě-dil po svém ta-tíku jen ví-trvprá-zdném

p cresc.

(Obě strany vyzývavé)

TEN.
Str. Mal. Ba ten je nic, ba ten je nic, kdo zdě-dil po svém ta-tíku jen
Mal. BASI. py-tlíku!

f crescendo

Più mosso. ($\text{d} = 132.$)

Ba ten je víc! Ba ten je víc!
povstanou proti sobě.)

ví-tr v prázdném py-tlíku. Ba ten je nic! Ba

Più mosso. ($\text{d} = 132.$)

At' ži-je kon - šel Ka - li - na! At'
ten je nic! At' ži-je kon - šel Ma - li - na!

ži - je kon - šel Ka - li - na!

At' ži - je kon - šel Ma - li - na!

kon - šel Ka - li - na!

kon - šel Ma - li - na!

Výstup III.

(Předešlí. Z pozadí vehází Skřivánek. Později Panna Róza.)

Skřivánek.

Aj! tu je ži - vo! tu je

Ka - li - na, Ka - li - na, Ka - li - na!

kon - šel Ma - li - na, Ma - li - na!

Allegro.

ži - vo! Zla - té li - di - čky, zla - té li - di - čky, snad kou - pí - te si ta - ké

Allegro.

sf

(vykládá je.)

písničky? Tu ta je na po_vo_deň, ta zde na lá_sku!

rit.

Mal. *mf*

Chceš novou pí_seň složit

mf

rit. *fz*

Nu, za ma_li_čkou po_mlá_skou!

Kal. (zhurta.)

Sem, Skři_ván_ku! sem, (dá mu peníz.)

nám? Však o čem, to ti po_še_ptám!

pjù p

fz

(Skr. vezme od něho také peníz.)

Mal. (stranou ke mně no_vou pí_seň slož!) Vždyt' o_de mne snad ta_ké pla_tí groš!

Moderato. ($\text{♩} = 104$)

fz

Ma1.

Skřivánkovi dávaje mu připít.)

Lento. ($\text{♩} = 52$) (komickým výrazem.)

Tempo I.

Kal. (stranou ke

Ty budeš zpívat: kve_te Ka_li_na!

Lento. ($\text{♩} = 52$)

Tempo I.

Skřívánkovi dávaje mu přípít.)

Lento. Skřiv.
(komickým pathosem)

Ty bu_deš zpí_vat: Zra_je Ma _ li_na! Nu
Lento. pp

Tempo I.
(důvěrné kývá na obě strany.)
do_bře, do_bře, a_le kte_rou dřív?

Strana Kal. Tu na _ ši, tu

Strana Mal. Tu na _ ši, tu na _ ši,

Tempo I.

f cresc.

Moderato.
Nu, na o_bě jsem stej_ně kýv', to do_hro_ma_dy
na _ ši, si _ ce bě_da to_bě!
si _ ce bě_da, bě_da to_bě!

Più moderato.

(Postaví se doprostřed mezi obě strany, zamýšlen chvíli, chopí se kytary a začne:) Róza (vyjde před dům a poslouchá.)

složím obě!

Andante non troppo. (♩ = 56.) Skřív.

1. Ó slyš to, pře - da - le - ký svě - te,
2. Ó je to pře - za - lo - stně
k plá - či,

Kytara.

Andante non troppo. (♩ = 56.)

1. jak v ob - ci ka - li - na nám kve - te!
2. když zá - ští do sr - dce se .

ó sly - šte, ši - ro - si - ré kra - je,
to há - dě je - do - vý má zo - bec
vta - čí!

1. jak v mě stě, ma-li-na nám zra-je!
 2. a pí-chá, ští-pá ce-lou o-bec!

Chtěl krá-snou pannu
 Neb co chce v obci

dolce

1. mlá-de-nec, však do-stal ko-šem na ko-nec, že chud byl, že chud byl,
 2. Ka-li-na, to ji-stě zvrá-tí Ma-li-na! kdy s Ma-li-nou, kdy s Ma-li-nou

cresc.

1. chu-dou so-bě vza1, a na pr-vní se roz-hně-val,
 2. jde ob-ce pů1, šte Ka-li-na naň vo-sí úl,

rit.

1. a na pr_vní se roz_hně_val!
2. štve Ka_li_na naň

2. vo - sí

rit. 1. à tempo
sfz p rit.

pìù p

Più Allegro.

úl! Kal. f
Ty kří - klou_ne! což chtěl jsem, bys mi lá! Mal. f
Jen nech_te ho! tu pij a

Più Allegro.

Più mosso.
(podává Skřiv. korbel.)

zpí - vej dál! ŽEN f
Strana Mal. Jen zpí - vej dál!
MUŽSTÍ. Jen zpí - vej dál!

Più mosso. Jen zpí - vej dál!

crescendo

Tempo I. Skřiv. (napije se
a oddychnou si zpívá.)

Kytara. f

Ó sly_še pře_mi.lost_né

Tempo I.

H.M.9

přá - - - ní, a do - brých du - ší na - ří - ká - - - ní,

Róza.

proc zá - ští ted' už nej - de stra - nou? ont' vdo vcem, o - na je - ště pan - nou! Mlč,

crescendo

prostoreký mlč!

Bonf. Mlč, prostořeký mlč!

Ma1. Ma1. f Dál, jen dál, jen dál!

ŽEN. Strana Ma1. Dál, jen dál!

MUŽSTÍ.

Kytara. SOLO.

fff

Più Allegro.

Róza. > Mlč!

Mlč, pro-sto-ře-ký!

Skřiv. Co zmeškali jsou v mlado-sti, at' na-hra-dí si vra-do-sti; Mal. Jen

Bonf. Bonf. > Mlč!

Mlč, pro-sto-ře-ký!

Più Allegro.

p dolce.

(rozhořčeně.) Už a-ni slo-va!

cresc. nic ji-né-ho, cresc. nic ji-né-ho, nic ji-né-ho vtom ne-vě-zí, dál!

Kal. f Už a-ni slo-va!

Bonf. f Už

più p Sbor. Ten to, ten to chy - tře stá - čí!

più p Ten to, ten to chy - tře stá - čí!

Tým. trem.

H. M. 9

Skřiv.

Bonf. jen sta - rá lá - ska zví - tě - zí, Mał. (s plecháčem v ruce.) rit.

a - ni slo - val Ba to je pra - vda! je to

Ten - to rit.

A tempo ma lento.

Allegro moderato. (♩ = 80.) Róza. f Už a - ni slo - val

zví - - - tě - - - zí! Kal. f Už a - ni slo - val!

sko - ro, sko - ro k plá - či! Bonf. f Už a - ni slo - val!

chy - tře stá - čí!

Allegro moderato. (♩ = 80.)

Mał. (k Skřivánkovi.) Pojd'sem! já chci tě o - bejmout! (obejme jej.) Tys' do - bře zpí - val! u - mís sr - dcem

H.M.9

espress.

hnout, jsem tím dnes ob_měk_čen tak zvlášť, vždyt' vě_ru ne_vím, proč ta
zášť? Nu, Ka_li_no! když v tom nic ne_vě_zí, at' te_dy sta_rá

Róza (prudce táhne Malinu zpět.)

Bra_tře, zpátky!

(rozveselen a přátelsky.) lá - ska zví_tě_zí! Nu, Ka_li_no!

Bonf. (táhne žárlivě) Strý_če!

Sbor. Nic ji_ného v tom ne_vě_zí, jen sta _ rá lá - ska, jen

cresc.

bra.tře, zpátky!
 (vymkne se Róze; ke Kalino-
 vi, ukazuje na nový dům.)
 Kalinu zpět) Nu, Ka.li.no! Más he.zkou bud.ku, más kam u.vést
 zpátky! Stryče, zpátky!

sta.rá lá.ska zví.tě.zí!

f

pa.ní, nu za.vřem o.čko, máš.li dlou.žek na ní! Já?!

Ka1. (zurívě vyšku.
 fz

bne se Bonifáci.)

sfp

dloužek?! dloužek?! Tak mě po.hanit!

fz ff fz

Allegro non molto. (♩ = 72.)

Kal.

O ne.vě.stu, blá.ho.vý, ještě ne.ří.kal jsem vám; ne.jsem bo.háč ta.ko.vý,
 Allegro non molto. (♩ = 72.)

fz

Róza. (Ke Kalinovi.)

pan ny Ró zy ne žá dám! Ne my - sle te, blá ho vý, že snad na bí zím se vám!

Mal. (ke Kalinovi.)

va ši fa leš, Bůh to ví, o de dá vna do bře znám! Jak se dur dí, blá ho vý, myslím,

že mu ne be dám, on však blázen ho to vý po ka zí si vše cko sám!

Skřiv. *poco a poco accel.*

A já chu dás blá ho vý my slel, že je po rovnám!

ŽENSKÉ. *poco a poco accel.*

Sbor. To tě zma tek ho to vý, smluv te pak se,

MUŽ.

To tě zma tek ho to vý,

poco a poco accel.

Mistr zedn. (k hospodské.)

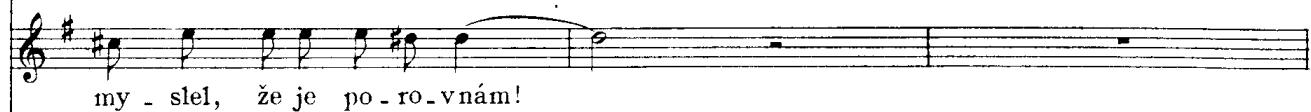
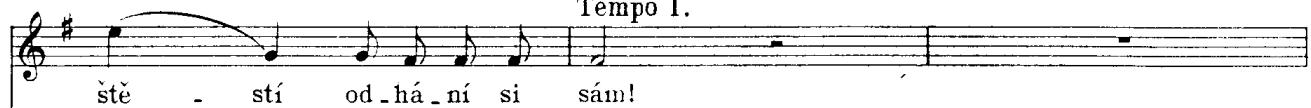
Jak se py - ří, blá - ho - vý, přec je dlu - žen, vím to
 Bonf. (k sobě.)
 Vše si zka - zil, blá - ho - vý, je - ště po - pí - chnu ho sam!
 blá - ho - ví!
 smluv-te pak se blá - ho - ví!

ac - - -

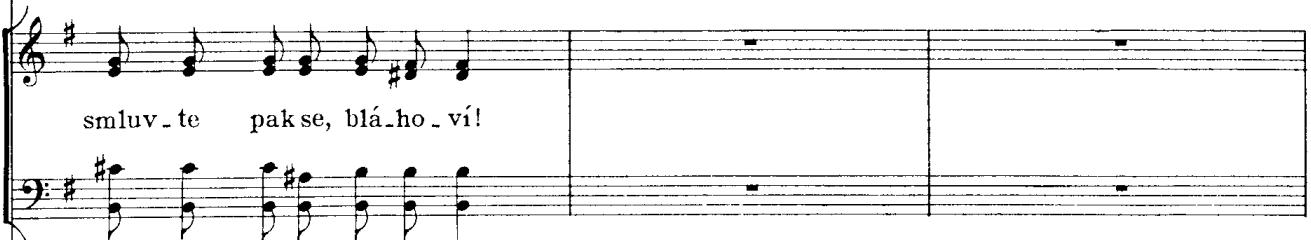
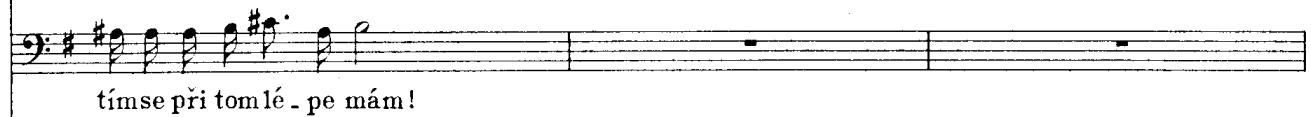
Hosp.(k mistru.)

Je to pý - šek blá - ho - vý, ště - stí od - há - ní si sám!
 Skřiv. f - - -
 A já chu - d'as blá - ho - vý
 sám! dva - náct set, ba Pán Bůh ví, dlou - ho - li mu
 Mal. f - - -
 Jak se dur - dí, blá - ho - vý! jak se dur - dí,
 čím jí hů - ře vy - po - ví, tím se při tom lé - - pe mám.
 To - tě zma - tek ho - to - vý, f - - -
 To - tě zma - tek ho - to - vý, f - - -
 8.
 cc - le - - ran - do f - - -

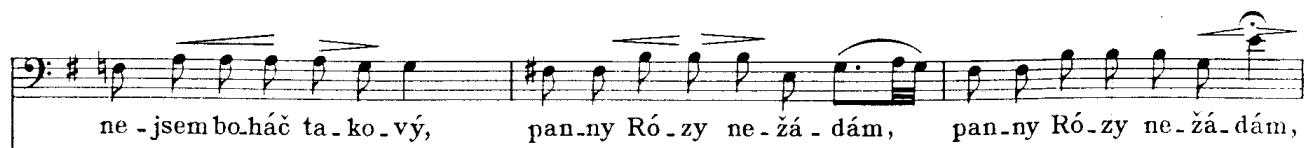
Tempo I.

O ne.vě - stu, blá.ho.vý, ještě ne - ří - kal jsem vám!

Tempo I.

Róza. *Più mosso.* ($\text{♩} = 132$)

Va - ši fa - leš, Buh to ví, o - de dá - vna do - bře znám, va - ši fa - leš,

Hosp. *ff*

Je to pý - šek blá - ho - vý, ště - stí od - há - ní si sám, je to pý - šek

Skřiv. *ff*

A já chu - d'as blá - ho - vý, my - slel, že je po - rovnám, a já chu - d'as

Kal.

pan - ny Ró - zy ne - žá - dám!

Mal.

On však blá - zen ho - to - vý, po - ka - zí si vše - cko sám, on však blá - zen

Bonf. *ff*

Vše si zka - zil, blá - ho - vý, je - ště po - pí - chnu ho sám, vše si zka - zil,

Mistr zedn. *ff*

Jak se pý - ří, blá - ho - vý, přec je dlu - žen, vím to sám, jak se pý - ří

To - tě zma - tek ho - to - vý, to - tě zma - tek ho - to - vý! smluvte pak se,

Più mosso. ($\text{♩} = 132$)

ff

dim.

Bůh to ví, o - de dá - vna do - bře znám, o - de dá - vna, o - de dá - vna do - bře

p

blá - ho - vý, ště - stí od - há - ní si sám, od - há - ní si, od - há - ní si ště - stí

dim.

blá - ho - vý, my - slel, že je po - ro - vnam, my - slel, že je po - ro -

p

ho - to - vý, po - ka - zí si vše - cko sám, po - ka - zí si, po - ka - zí si vše - cko

dim.

blá - ho - vý, je - ště po - pí - chnu ho sám, po - pí - chnu ho, po - pí - chnu ho je - ště

p

blá - ho - vý, přec je dlu - žen, vím to sám, přec je dlu - žen, přec je dlu - žen, vím to

dim.

blá - ho - ví, smluv - te pak se, blá - ho - ví, smluv - te pak se,

p

dim.

H. M. 9

znam!

sám!

v nám!

sám!

sám!

blá - ho - ví!

crescendo

Kal.

Róza.

Vy jste mi vy - čta fa - leš, pan - no ? Ó fa - leš, dá - vnou fa - leš!

ano! Když na - ší pro ma - mon vás od - by - li a mo - je o - čí pro vás tru - chli - ly, tu

Moderato Moderato.

po - tě - sil mě rá - dce náš, že ta - jem - ství vám zje - vil, jež nás pře - ce

Moderato.

spo - jí, jímž by - chom pře - ce by - li svo - ji. On pře - de mnou je za - cho - val, jen

Kal. *f* Róza *f* *p*
vám je zje - vil! Jak! kdo vám to lhá? On ne - lhá! mlu - vil to, než

f *sf* *f* *sf*

Ma1. Róza.
sko - nal! Hu, mráz mě tro - chu ob - chá - zí! Vy a - le jste nic ne - vy - ko - nal!

fz p *sff* *p*

Kal.

A kdo to byl, ten lži_vý rá_dce váš?

Róza. Lento.

Ne božtík fráter Barnabáš! Tot' lež! nic ne_ra_dil mi rádce váš! tot' pouhá ženská

Moderato.

Hospod.

Skřiv. I po_koj s tím! at'

I po_koj s tím! at'

Kal. (Všickni kromě Rózy a Maliny s hrůzou.)

lež!

Mal. I po_koj s tím! at' dří - máti - še v hro - bě

Bonf. I po_koj s tím! at' dří - máti - še v hro - bě

Zedn mis. I po_koj s tím! at' dří - máti - še v hro - bě

I po_koj s tím! at' dří - máti - še v hro - bě

Sbor. I po_koj s tím! at'

Moderato.

drí - má ti - še v hrobě ne-božtík frá - ter Barnabáš!
drí - má ti - še v hrobě ne-božtík frá - ter Barnabáš!
ne - bo - žtík frá - ter Barnabáš!
ne - bo - žtík frá - ter Barnabáš!

drí - má ti - še v hrobě nebožtík frá - ter Barnabáš!
ti - še v hrobě nebožtík frá - ter Barnabáš! Allegro.

Výstup IV.

(Předešlý. Vstoupí dudák. Červánky večerní.)

Listesso tempo.

Mal. (nemile tím dojat, rozveselí se velmi, když spatří dudáka.)

Hleďme, du-dy, aj, tak jen,

Listesso tempo.

(Spustí dudácká.)

kmo - tre, hraj!

f.

Ej-chu-chu! at' no-ta za-hří-vá, pří té člo-věk mra-zu po-zby-vá.

TEN. *f*

Hled-te, na svůj řád, hled-te, dá-va-jí nám hrát!

Chasníci zedn.
BASI.

Hled-te, na svůj řád, hled-te, na svůj řád!

Mlatci.

TEN. *f*

Hej, ju-chej!

BASI. *f*

Hej,

ju-chej, ta v ko-lo u-ná-ší, ju-chej! at' se po-ná-mě-stí

ju-chej! ta v ko-lo u-ná-ší, ju-chej! at' se po-ná-mě-stí

tr.

(vezme kytku, jde k Róze a nabízí se k tanci.)

v ko-lo na-po-řád! Panno,

Ka1. (zárlivě táhne Bonifáce nazpět) *più fz* (zlostně k dudákovi.)

já bych rád! Va-ri, na-zpá-tky! Pře-staň!

Recit. Přestaň už tak hrozně vřeštít, vždyť by člověk mohl ztřeštit!

Recit.

Ma1. *a tempo* Mačkej du-dy, aj! tak jen, kmotře, hraj!

Str. Ma1. Hej, ju-chej! Hej, ju-chej! ta v ko-lo

H.M.9

Bonif. (jako prvé) Panno, já bych rád! Přestaň!
to v ko.lo u_ná_ší.
u_ná_ší.

Kal.(odstrčí Bonifáce) Róza (odběhne do domu)
Str. Kal. Přestaň už tak hrozně vřeštít!

Kal.(zvedne sochor k dudákovi.) (hrozí sochorem.) (Dudák vyskočí,
Přesta-neš-li? Chraň se!
Ma1. Jen hraj, jen hraj!

Str. Ma1. Tak jen, tak jen, kmotře, hraj!

Kalina praští sochorem v dudy, ony zavřestí, dudák je upustí a utíká.) Když my chceme, a - by
Piu mosso. = 144. ALTI. SOP. Když my chceme, a - by hrál,
Str. Ma1. Když my chceme, a - by hrál,
TEN. Když my chceme, a - by hrál,
BASI. Když my chceme, a - by hrál,
Když my chceme, a - by hrál,

Più mosso.

SOP. když my nechcem, a - by
 Str. Kal. ALTI když my nechcem, a - by hrál,
 BASI. TEN. když my nechcem, a - by hrál,
 hrál, když my
 chceme, a - by hrál,

fz

hrál, *sf* když my nechcem, a - by
 nechcem, a - by hrál,

když my chceme, a - by hrál, *sf*

cresc. hrál, kdo nám tu chce od.por klášt?

hrál, kdo nám tu chce od.por klášt? Ten vás pých jde dál a
ff 8. dál,

ff

dál,
bě - da!
bě - da,
bu - de - te se třást!

bě - da!
bu - de - te se třást,
bu - de - te se

8.

Mal. (pěstí proti Kalinovi.)

ff
Ty mi chceš mou rádost' ka - zit?
chut' bych

bě - da!

třást!

bě - da!
třást!

měl ti hla - vu sra - zit!

Str. Kal. Kdo nám tu chce od - por klášt? bě - da,

Str. Mal. Ten váš pych jde dál a dál,

8.....

bu - de - te se třást, bu - de - te se třást! c
sf sf c

bě - da, bu - de - te se třást, bě - da! c
sf sf c

8.....

Výstup V.

(Předešl. Z domu v pravo vyběhne Blaženka, levou stranou Vít. Pak Panna Róza.)

Listesso tempo.

Blaž. (zdrží Malinu.)

Ach! ta - tín - ku!

(zdrží Kalinu.)

Vít.

Stůj, ot - če!

(Všickni kromě Maliny, Kaliny, Blaženky a Vítá rozsápaní
a v zmatku hrnou se pozadím pryč.)
(Bonifác byl zvedl starý spuchřelý trámeček a kvapí s ostatními
mi pryč.)

b2

b2

bě - da!

Listesso tempo.

(Róza vyjde z Malinova domu.) (utírá si zástěrkou oči.)

Já ne - štastná!

Stůj ot - čel!

Kal. (spatřiv Rózu, k Vítu.)

Mně na - po - mínat

(chlácholivě)

Blaž. Ach, ta-tí-nku! Róza. Pojd', bra-tře,

(odejde hrdě do nového domu vlevo)

ne-musíš!

Mal. (zlostně hrozí Vítovi) Co ty tu chceš?

8. dim.

(chlácholivě odvede Malinu do domu vpravo)

bud' už zti-cha, pojď, od-počín si, pojď!

dim.

Blaž. (odcházejíc za Rózou; povzdechem zticha)

Ach, můj Ví-tku! Pst!

Vít. (zdrží ji, hlasitě) Co, můj kví-tku?

Più lento, ma a tempo

pp

tiše a úzkostně, stále chtějíc mu prchat)

nemluv semnou ve-rej-ně!

(jako prve) Viděl's, ja-ký spor! my nesmí-me

(horlivě) Nač stá-le tajnost?

p

Vít.

(horlivě a horoucně)

Blaz.

pp (septem, ukazuje na lavičku)

Chcivšak tě vy-do-být a smí-řit spor! Pust, mu-sím jít! Přijd' ve-čer ta-dy na la-vi-čku, viš?

Musical score for Vít and Blaz. The score consists of two staves. The top staff is for Vít, starting with a treble clef, a key signature of one sharp, and common time. The lyrics are: "Chcivšak tě vy-do-být a smí-řit spor! Pust, mu-sím jít! Přijd' ve-čer ta-dy na la-vi-čku, viš?". The bottom staff is for Blaz, starting with a bass clef, a key signature of one sharp, and common time. The lyrics are: "(odkvapí do domu v pravo mávaje za ní kloboukem)". The vocal parts are separated by vertical bar lines, and the piano accompaniment is shown below them.

Continuation of the musical score. The top staff shows Vít's continuation of the song. The lyrics are: "Ó přijdu, ó přijdu po de-vá-te! Můj kví -". The bottom staff shows Blaz's response. The lyrics are: "accell.". The vocal parts are separated by vertical bar lines, and the piano accompaniment is shown below them.

Further continuation of the musical score. The top staff shows Vít's continuation of the song. The lyrics are: "(Stmívá se.) ritard. tku!". The bottom staff shows Blaz's response. The lyrics are: "Andante amoroso. (♩ = 66) dolce Z tvých sladkých úst jak sly-ším". The vocal parts are separated by vertical bar lines, and the piano accompaniment is shown below them.

Continuation of the musical score. The top staff shows Vít's continuation of the song. The lyrics are: "rit. e dim. rád, kdy zveš mě: „přijď, můj Ví - tku!” toť s ne-be hlas, jej sly-ším zvát:". The bottom staff shows Blaz's response. The lyrics are: "Andante amoroso. (♩ = 66)". The vocal parts are separated by vertical bar lines, and the piano accompaniment is shown below them.

Final continuation of the musical score. The top staff shows Vít's continuation of the song. The lyrics are: "hle, co je hvězd, ó to-li-krát spěj k milost-né-mu dí - - tku! Ba zdá se". The bottom staff shows Blaz's response. The lyrics are: "cresc.". The vocal parts are separated by vertical bar lines, and the piano accompaniment is shown below them.

mi, že an-dě-lé vždy na křídlech mě ne-sou tam pod o-kén-ko za-tmě-lé,
kde na tvé lí-ce zar-dě-lé se ú - sta mo-je třesou, můj
kví - - tku! můj kví - - tku!

(posílá hubičky za Blaženkou.)

Výstup VI.

(Vít; z pozadí přichází Bonifác s přeraženým spuchřelým trámečem v ruce. Později Kalina.)

Moderato.

Bonf. (pozoruje Vít, pro sebe) *postaví*

Tak! já se rvu, až pře-ra-zil jsem trám a za-tím no-vé-ho tu so-ka mám!

Moderato.

Allegro.

trámeček ke zdi) *fs* Meno Allegro. $\bullet = 72.$
 (vytáhne z trámu starý vetchý papír)

Ha, co to zde? Hm, to byl z okna trám! snad

Meno Allegro.

(hledí do listu a strýcovi tam za o-kénko dě-vče kdys za-str-či-lo psa-níčko!

Kal. (vyjde z domu) *mf* *p*

Co to? list sa-má plíseň! je tu ně-co vrtí hlavou.) *f* (podává mu list. Vít upozorněn ohlédne se.)

Tu jde! Hle, strýče!

(ohledává kapsy, vytáhne a nasadí okuláry) *sfp* *pp*

(s leknutím) psáno? Ha, poklad! kdo to psal? Ha, nebo-žtík!
 Bonf. (shrůzou) Snad fráter Barnabáš?

Vít.

pp (šepem.)

Ne-božtík fráter Barnabáš!

(schová list úzkostlivě)

Ne-božtík fráter Barnabáš!

To mně jen znáti
(chce zvědavě hledět do listu)

Ne-božtík fráter Barnabáš!

Bůh s námi!

co tam psáno?

za řadou)

dáno!

Co provedu, tot' tajemství! Ó synu! vstřík jdem vážné době!

Pojd', tajemství chci svěřit to bě!

Ted' slavně, těžce slibte mi, že zamlčíte,
Grave. (♩ = 63.)

Vít.

Ted' slavně, těžce slibuji, že zamlčím
o čem víte, všem lidem na zemi!

Bonf.

Ted' slavně, těžce slibuji, že zamlčím

vše, o čem vím, všem li - dem na ze - mi! (Kalina odváděje Vítá, odejde s ním)

vše, o čem vím, všem li - dem na ze - mi!

Moderato. ($\text{♩} = 84.$)
Bonf.

do domu v levo)

Jak zvím, co chce ten fráter z hrobu spískat?

Moderato. ($\text{♩} = 84.$)

zdaž ra - dí mu, jak Ró - zu zí - skat? a jak to vy - zkoumám?

Výstup VII. (Bonifác. Přichází mistr zedník.)

Listesso tempo.

Mistr zedn.

Kdež kon - sel Ka - li - na?

Bonf.

Nu,

(Dává mu šnupec)

Nuž, ja - káž no - vi - na?

Listesso tempo.

cresc.

já řku, rád bych se ho ze - ptal, kdy do - sta - nu svých dva - náct
 Bonf. p Mr. zedn. Bonf. (šepť)
 set. Jen z ti - cha! Co? A - by - ste še - ptal! Plat má - te as co ne - vi - dět!
 (zhurta)

Bůh sná - mi, po - klad najde kon - šel náš, neb z hro - bu psal mu o tom
 Mistr zedn. (s ustrnutím) Grave. ($\text{♩} = 63.$)
 Nebožtík fra - ter Barna - báš!

fráter Bar - na - báš! Tot' tajem - ství! Ted' slavně, těžce
 Grave. ($\text{♩} = 63.$)

Ted' slavně, těžce
 slib - te mi, že za - ml - čí - te, o čem ví - te, všem li - dem na ze - mil

(Bonf. odejde)

sli - bu - ji, že za - ml - čím vše, o čem vím, všem li - dem na ze - mi!

Výstup VIII.

(Tma. Mistr zedn. S jedné strany hospodská, s druhé strany zvoník Jirka přicházejí s konvemi ke kašně. Po nich sousedky takéž ke kašně pro vodu.)

Moderato. ($\text{♩} = 92$)

Hosp.

Mistr zedn. (zastaví hospod.) Aj spěchám, v domě pl - no práce!

Což ta - ký spěch?

Soused.

Aj spě - šme, aj spě - šme,

Aj spě - šme, aj

v do - mě pl - no prá - ce!

Jen na slo - ví - čko,

je - nom krát - ce!

spě - šme, v do - mě pl - no prá - ce!

Jen na slo - ví - čko,

je - nom

Nuž, já řku, já to mám z úst Boni-fá-ce:
 Co no-vé-ho? co dobré-ho?
 krát-ce! Co no-vé-ho? co dobrého?

(šepem.) že poklad najde o-hro-mný kdes' pod ze-mí ten Ka-li-na, pan kon-šel náš, neb

Hosp.
 Bůh s ná-mi! Ne-božtík frá-ter
 z hro-bu psal mu o tom frá-ter Bar-na-bás!
 Bůh s ná-mi! Ne-božtík frá-ter
 Ne-božtík frá-ter

Grave.

Barna_báš!
 Tot'a le tajem_ství! Ted' sla_vně, těž_ce slib_te mi, že za_ml_čí_te,
 Barna_báš!

Barna_báš! Grave.

cresc.

Ted' sla_vně, těž_ce sli_bu_jem, že
 o čem ví_te, všem li_dem na ze_mi!

Ted' sla_vně, těž_ce sli_bu_jem, že

dim.

(odejde)

zaml_čí_me, o čem ví_me, všem li_dem na ze_mi!
 (rozejdou se)

zaml_čí_me, o čem ví_me, všem li_dem na ze_mi!
 (rozejdou se)

Moderato.

dim. più p

Mistr zedn. (zastaví odcházejícího Jirku) *f* *>* *>* *>* *>* *>* *Jirka.*

Ty, Jir - ko, kam ty jdeš? Nu
dim.

Mistr zedn.

věz! To sла - vně, tě - žce sli - bu - ji,

že ml - čím, to přec víš!

(Jirka odejde za kostel a mistr do hospody.
Círá tma.)

Výstup IX.

(Z nového domu Vít. Pak Blaženka. Později Jirka (na věži) a Skřivánek.)

sf *p*

Blaž. (vyjde z domu) Tu

Vít. (jde a klepá na okénko nad lavičkou v pravo)

Zda už je zde?

p acceler.

Più Allegro. Meno allegro. ($\text{d} = 92$) (zticha)

jsem! Přijď na Bezděz! já s procesím tam

Má Blaženko!

Più Allegro. Meno allegro. ($\text{d} = 92$) *tranquillo pp dolce*

půjdou! Jen prosím tě, bud' zticha!

Ó přijdu, ó přijdu, třeba na konec světa!

Blaž. ritard. Moderato. ($\text{d} = 72$) (sednou spolu na lavičku)

buď zticha! vždyť láska naše musí zůstat tajemstvím!

Moderato. ($\text{d} = 72$) rit. p

H.M.9

Vit.
espress.

Proč blaho své mám za-ml-čet, když chtěl bych a by

Blaž.

ó ne-smí o tom zvědět

zvěděl svět, jak mi-lu-jem se, jak jsme blaže-ni!

svět, jak mi-lu-jem se, jak jsme blaže-ni! ó ne-smí

Proč blaho své mám zaml-čet, když chtěl bych, a - by zvě-děl svět, jak mi-lu-jem se,

o tom zvědět svět, jak mi-lu-jem se, jak jsme blaže-ni, jak mi-lu-jem se,

jak mi-lu-jem se, jak jsme blaže-ni,

jak ————— jsme bla_ze_ni!
 jak mi_lu_jem se, jak jsme bla_ze_ni!
 Jirka. (objeví se na věži na pavláčce)
 (Na věži odbijí desátá)
 (zvon)
 Hej, Skřívánku!

espress.
 A na_še lá - ska má být ta_jemstvím!
espress.
 A na_še lá - ska má být ta_jemstvím!
 víš, ja _ká no . vi . na?

pp

Skřiv. (nahoru) A na_se lá-ska
 Já ne _do_slychám, mluv víc nahlas! A na_se lá-ska
 Jirka. Tak ve_zmu hlásnou trou_bu!

p

má být tajemstvím!

má být tajemstvím!
(volá hlásnou troubou vší silou) Jirka,

Věz, Ka-li-na, pan konšel náš, prý najde přenáramné po-klady, Bůh

più p

s ná - mi! pod Bez-dězským klá - šte - rem, neb z hro - bu psal mu o nich frá - ter

sf p

Skřiv.

Ne-božtík frá - ter Bar-na-báš!
(troubou)

Barna - báš! Tot' ta - jemství!

fz p

sf p

sf p

ff

Blaž. pp sotto voce

Vít. *pp sotto voce*

Ó slad - ké ta-jemství!

slad - ké ta-jemství!

dolce

Ted' slavně slib mi, že to ne-zra-diš! Já

cresc.

H. M. 9

(pro sebe)

pří-sa-hám, že smlčím ce-lé ta-jemství! A složím o tom písničku, to

Blaž. *ff* slad-ké ta-jemství!

(odejde do hosp.) Vít. *ff* slad-ké ta-jemství!

bu-de ně-co na jarmark! *ff* slad-ké ta-jemství!

Můj Ví-tku! *pp* molto rall.

Můj Ví-tku! *pp* molto rall.

Můj kví-tku! *pp* rall.

ff *dim.*

a tempo, più mosso.

Jednání II.

Na Bezdězu. — V předu v levo skalná rokle houštinami obrostlá, zadněji v pravo sbořená brána, od ní vzhůru do pozadí skalní stezka. V pozadí zříceniny kláštera i hradu s dvěma věžma a vížka kaple se třpytným po-zlaceným křížem. (Grave. ($\text{♩} = 63$.)

Allegro. ($\text{♩} = 96$)

l.r.

f

dim.

Opona se zdvihne.

Výstup I.

(Kalina samoten.)

Moderato. (♩ = ♩)

Kal. (vystoupí)

Jsem žebrák!

pp. 3 3 3 3

espress.

po u - si až zadlu - žen! at' sta_vím do_my, toť jen klam a blud.

f

espress.

bych o_ šá_lil jen o_nu jednu z žen, pro niž jsem mu_seł slyšet, že jsem chud!

sf

p

sf

H.M. 9

Quasi andante. ($\text{♩} = 72.$)

Ha, chud! ha, chud! tím slovem ro_ze.hna.li nás,—
p express.

a mamon, a mamon byl i je-jí lá-sky hráz. O plémě! ří-ci:
cresc. *dim.*

tys'nám pří-liš chud! Stou hanou dva-cet let, dva-cet let se po-tý-kám,

a ži-vot můj je klo-pot, prá-ce, trud, ač bo-háčem se bý-ti zdám,

a přec jsem chud, ha zadlužen a chud, a přec jsem chud, ha zadlužen a chud!

(jde opatrн k houстinе, vyndá pláшт a kápi, motyku, rýč, svitilnu a t.d., a zase, prohlédnuv to, uloží)

f espress.

Più animato. ($\text{♩} = 88$)

Poklad sli buješ mi, Barnabáši?

Ha, co pá-ši? Chci se

Più animato

sf

Lento non troppo. ($\text{♩} = 66$)

vydat duchův moci, v země luno vstoupit dnešní no-ci?

Lento non troppo. ($\text{♩} = 66$)

p

Ká1. *mf* espress.

Nač o tom dá-le bá-dat? též radost' a blaho chci

p

cresc.

znát! a k čemu vě-čně strá-dat? dost blaha jsem pro-meškal

cresc.

mlád, ——— dost blaha jsem promeškal mlád! Já lásku zmaril z pý - chy,

a la. hodně ště-stí to tam! Chci tr-pět za své hří - chy,

dřív poznat však blahosti závratný klam, dřív poznat však blaho-sti závra-tný klam!

Più vivo. ($\text{♩} = 104.$)

f energico

Med ra-dosti pl-nými doušky chci pít, — med ra-dosti pl-nými doušky chci
 pít, — chci v rukou mít zlato, mít zla-to, tu ča-rovnou moc, chci
 v rukou mít zlato, mít zlato, zla-to, tu ča-rovnou moc!

Meno Allegro.

risol.

Dřív po-vr-žen, dřív po-vr-žen, ny-ní chci sla-ven tu

Meno Allegro.

být, ny-ní chci sla-ven tu být, než o-či své za-vru,

H. M. 9

než o-či své za-vru kdys' na vě-čnou noc, kdys' na vě-čnou
poco rit.
poco rit.

p *poco rit.*
più p *pp*

f energico *3*
Med *ra-do-sti*
noc! *a tempo* *3*

pl-ný-mi doušky chci pít, *med* *ra-do-sti* *pl-ný-mi doušky chci*
cresc. *p* *cresc.*

pít, *chci v ru-kou mít zla-to,* *mít zla-to,* *tu ča-rovnou*
v *v* *v* *v*

moc, *chci v ru-kou mít zla-to,* *mít zla-to,* *zla-to, tu ča-rovnou moc,* *jen*
v *v* *v* *v*

f *3* *3* *v*

Più animato.

zla-to, jen zla-to, jen zla-to, tu ča-rovnou moc, jen zla-to, jen zla-to, jen zla-to, jen zla-to, tu ča-rovnou moc, jen zla-to, jen zla-to, tu ča-rovnou moc, jen zla-to, jen zla-to, tu ča-rovnou moc!

(sedne a zamýšlen podepře si hlavu.)

Quasi Andantino.

dolce

cresc.

Ka1.

Proč mám touhu o - nu po ma - mo - nu?
espress.

A-by Róza, co mi po ní? Chci být bohat!

dolce *f risol.*

a pak, Ró - zo, věz! Nic o Ró - ze!
(zlostně)

tranquillo

O - či se mi clo - ní,
(usíná)

Poklad, Ró - zu do - bu - du si dues!
(Spí) (Stmívá se trochu)

Výstup II.

(Kalina spí. Ze země vystoupí duch frátera Barnabáše, se sklínkou v ruce; přihrnou se pídi - mužící skalní; rej duchů.) (Sen.)

Allegro vivo. ($\text{d} = 96$)

Duch frátera Barnabáše.

Ven, ven, ven!
ven z podzemí, ven!
ó zlatá révo,
chmeli!
ó vyjste mí, >> mí po-kla-do-vé celí!

Mám, mám, mám, mám zla-ta dost, však

H.M.9

nejsem na to skoupý, nač mně ten skvost? ty ber a nebud'
 hroupý! Věz, věz, věz! nej - blažním, věz,
 je zla - tem vín - ko sva - té a nej - draž -
 ším, a nejdražím je skvo - stem děvče zla - té!

Duchové pod zemí.

BASS I. Vze - mě klín, v hrůzy stín, se - stu - puj, po - klad,
 BASS II. Vze - mě klín, v hrůzy stín, se - stu - puj, po - klad,

po_klad, poklad bu_de tvůj!
po_klad, poklad bu_de tvůj!

Zva_ný host na_jde skvost, du_chů dar, na du_ši,
Zva_ný host na_jde skvost, du_chů dar, na du_

na du_ši však čí_há zmar!
na du_ši však čí_há zmar, čí_há zmar!

Výstup III.

(Předešlí. Skřivánek. Družičky a průvod.)

Meno Allegro. ($\text{♩} = 72$.)

Skřiv. (za scénou)

Ma_ti_čko Bo_zí, o_bě_tuj
Meno Allegro. ($\text{♩} = 72$)

(Duchové a pídimužíci jeví

— mi - lo - sti své mně zář!

zděšení)
Družičky (za scénou)

SOPR. *mf* Ma - ti - čko bo - ží,
ALTI *mf*

o - bě - tuj mi - lo - sti své mně zář!

Duchové (pod zemí)

BAS I. *mf* Sva-tý zpěv! sva-tý zpěv, na - ší tu mo - ci hráz!
BAS II. *mf* Sva-tý zpěv! sva-tý zpěv, na - ší tu mo - ci hráz!

Più mosso.

pr chněme, pr chně me! sti - hne nás bo ží hněv!
 pr chně me, pr chně me! sti - hne nás bo ží hněv!

(vzbudí se, vyskočí a rozhlíží se uděšen)

Ka1. *f* Tempo I.

Ha, co to? co se mi zdálo?

(Duch frátera Barnabáše propadne se do země, ostatní duchové se rozprchnou.) (za scénou, ale blíž) Druž. Ma ti čko bo ží, o bě tuj-

Tempo I.

Ka1. *f*

Hro zná pra vda! při ve le bném zpě vu

— mi lo sti své mně zář!

(Červánky večerní ozáří vr -
chol zřícenin. Zvonek se o -
zve z kaple. Šbořenou branou

prchlo hejno děsných zjevů, peklo již se na mne smá - lo!

Tempo I.

Družičky

Zbožně chci vzdá - ti

Tempo I.

v pravo vystoupí družičky a průvod, ubírající
se skalní stezkou vzhůru do pozadí.)

Ka1. (smeknuv,

Bo - ze!

ži - vot svůj lá - sce tvé na ol - tár! Když se mé cí - le za - še - ří,

skroušeně stojí)

Proč chci du - ši svo - ji zdrtit?

v temnu mě hrů - zy jmou, o - dejmi vlo - kty ma - te - ří,

Ka1.

mf

o pa-truj du - ši mou, o pa-truj du - ši mou! Pú-jdu,
(Družičky zajdou ke kapli v pozadí)

pú-jdu, kleknu skry-tě za o - bec, v modli - tbě mi Bůh dá ra - du

(odejde za družičkami. — Je slyšet jen zvonek. Červánky ještě září. Chvíli jest jeviště prázdne.)

prec!

dolce

Výstup IV.

(Blaženka, ustrojena jako družička, vplíží se a plaše pátrá kolem. — Později Vít.)

Blaž.

Jak? mé po-tě-še-ní, Vít, zde ještě ne-ní? Můj Ví - tku!

Blaž. — Più mosso. (Vít příběhne.)

Můj Vítku!

Più mosso.

sf *f* *cresc.*

Vít. *ff* (Obezme ji.) Ra - do - sti mo - je,

Můj kví - tku! *ff*

ff *ff*

ne, ne, ne, ne! nic tu mé - - - ho! rit.

Vivo. ($\text{d} = 84.$) *ff rit.*

Vše - cko je two - je, ze sr - dce tvé - ho pře - u - pří -

ff rit.

Vivo. ($\text{d} = 84.$) *ff rit.*

mf

mf a tempo

mné - ho! Tys' mého sně - ní nej - sladší zdá - ní, nad te - be ne - ní

mf a tempo

dražší - ho přání, nad te - be ne - ní dražší - ho přá - ní!

Všecko je two - je,

ssf allarg. dim.

Vše - cko je two - je, pře - u - pří - mné - ho!

ze srdece tvé - ho, pře - u - pří - mné - ho!

dim. e rit.

Tys' mého sně - ní nej - sladší zdá - ní, nad te - be ne - ní dráz -

p a tempo

ff

8

ff

rit.

rit.

rit.

a tempo

te - be svou du - sí tou - že - bně,
san - dě ly ne - dám, te - be svou du - ší

cresc.

ff

rit.

rit.

p

cresc.

ff

žebně, tou - že.bně hle.dám! —

dim.

(Při tom červánky uhasly a stmívá se.)

cresc.

ff

ss

Meno Allegro. ($\text{♩} = 116.$)

Vít,

A přec, a přec v mých loktech ztule-na jsi mne tak vzdále-na,

Meno Allegro. ($\text{♩} = 116.$)

Bláz.

jsi mně tak ci-zí! Mé blaho jest jen slovo, skutek mi-zí! Co

Più allegro.

p

sf

Più allegro.

rit.

Moderato ma poco accel. e cresc.

blouzníš? Ci-zí? To-bě já! — Vždyt', Ví-tku můj, jsem všecka

Moderato ma poco accel. e cresc.

sf

p

H.M.9

con forza ed affetto

Blaž. (lekne se)

Vít.

Blaž.

Moderato.

Chceš zničit naši tajnou blaženost? Ha, ja_kou?

Ví - tku můj, což ne_jsme šťastní

Moderato.

a tempo moderato

Vít.

sotto voce

dost?

Když tě tak slyším,

mrak se v duši vklá_dá a myslím,

že mne

a tempo mod.

Allegro.

Blaž.

nemáš a ni ráda! Já tebe, Vítku můj?

Allegro.

rall.

cresc.

Andante. ♩ = 60.

Blaž. p Kdy slyším jen tvého rohu pění,
tvé pušky jen

ránu, již z dálky znám,
neb tvého jen koně podkovy znění:

hned chvím se, hned bledu, a když pak ty sám

più p

sempre cresc. a con affetto

kol spěcháš, tu slouchám, a srdce tluk mi ná - so bí
cresc.

stokrát tvých kro-ků zvuk. A spatřím-li tě,

rffz *sf dim.*

p *cresc.* *f*
tu již nejsem svá, tu již nejsem svá, Bůh sám ví,
cresc.

p *sf* *p* *sfz* *p*

jakáž ta kou-zla tvá, že ja-ko to slun-ce po to-bě ho-ru-ji,
3 3 3 3

a jako ten stín svou myslí tě sledu-ji!
sfz *p* *dolce* *p*

H.M.9

poco a poco cresc. ed con calore.

A tak mi to příšlo, a tak mi to trává, a každičká chvíle jest jako ta pravá,

sempre cresc.

a tak mi to příšlo, a tak mi to trává, a každičká chvíle

Largamente.
(strofe)

jest jako ta pravá! Já sotva tu touhu po jí mám, Bůh sám

cresc.

ví, proč tě tak ráda mám, Bůh sám,

Bůh sám ví, proč tě tak, proč tě tak ráda mám!

8

Blaž. (k Vítovi.)

Vít. (zamyšleně)

Čím se ti tak srdce za_rmouti_lo?

Ty se hněváš? Ne_hněvám!

p

Blaž.

Moderato. ($\text{♩} = 72$)

espress.

Kol jest tak krásně, mi_lo!

dolce

Slyš, jak sladce zpí_vá

slaví_ček!

Sly - šis?

Vít. (naslouchá zamýšleně.)

za - se! Ne - sly - ším!

Blaž. dolce

Hled' jak krá - sně vy - šel

Vít. (roztržitě se ohlíží)

Blaž.

rit.

mě - sí - ček! Vi - díš, Ví - tku?

Ne - vi - dím!

Nač jen my - slíš? ja - kou tí - seň

Allegro.

Vít. (vzchopí se.)

máš?

Co myslím?

čím jsem o - po - jen?

cresc.

co - sly - ším,

vi - dím?

Te - be - jen!

Te - be - jen!

p tranquillo

Co toužím, ne-po-cho-píš?

subito cresc.

Allegro affetuoso. ($\text{♩} = 116.$)

Ty sladká očka klo.píš,
Allegro affetuoso. ($\text{♩} = 116.$)

f

cresc.

ty znás mých citův proud, že chci tě k srdci svému

molto cresc.

tak mocně vzbouřenému jak dra.hou žín - ku při.vi.nout! A

cresc.

f

lá - ska tvá - li pe - vna, bud' te dy zje - vna, bud' te dy

zje - vna! Tvé ta-jemství jest marný stesk,
 ráj v pr-sou na šich v pl- ný květ at' vy-pu- čí! At' zví to ce-ly
 svět, a byť mě za to zdr-til bo-zí blesk, ty budeš mou,
 p cresc. > cresc.
 Blaž. (spěchá mu v náruč.) ff
 ty bu-des mou, ty bu-des mou! Můj
 rit. a tempo
 ff a tempo
 Ví tku!
 Můj kví tku!

Výstup V.

(Předešlí. Bonifác nepozorován se přiblíží. Družičky (za scénou), později Róza, Malina, Kalina, Skřivánek, mistr zedník a celé procesí.)

Bonif. (tiše pozoruje Vítá a Blaženku.)

p

Tot' po - dí - vá - ní

sf *sf* *sf* *dim.* *p*

pě-kné! tu má - me ta-jemství! Co to-mu strýček ře-kne,

(odhěhne zticha.)

Moderato. Druž. (za scénou.)

až o tom pár - ku zví? Když se mé cí - le za - še - ří,

Moderato.

vte - mnu mě hrů - zy jmou, o - be - jmi vlo - kty má - te - ří,

H.M.9

Blaž. *tranquillo*

o pa_truj du _ši mou, o pa_truj du _ši mou. Již poutní_ci se vra_ce_jí,

jest po - zdě, Ví - tku můj! Spi sla_dce s krá_snou na - dě - jí a Bůh tě

Vít.

(lívá ji)

o - pa_truj! Nuž do_brou noc, má be_ru_ško, má že_nu_ško!

Moderato. ($\text{♩} = 80$) *marcato*

Róza (k Blažence)

Bonf.

Tu, tu, hled' me je! pra_vda_li!

Tu, tu, hled' me je! pra_vda_li! tak, tak, to jsme se do_cka_li!

Róza.

tak, tak, to jsme se do čka li! tu, tu, hled' me je! pravda li!
(k Vítovi)

Kal.

Tu, tu, hled' me je! pravda li!

Mal. (Blažence)

Tu, tu, hled' me je! pravda li! tak, tak, to jsme se do čka li!

Bonf.

tu, tu, hled' me je! pravda li! tak, tak, to jsme se do čka li!

R.

tak, tak!

Skřiv.

Tu, tu, hled' me je! pravda li! tak, tak, to jsme se do čka li!

K.

tak, tak, to jsme se do čka li! tu, tu, hled' me je! pravda li!

M.

tu, tu, hled' me je! pravda li! tak, tak, to jsme se do čka li!

B.

tu, tu, hled' me je! pravda li! tak, tak, to jsme se do čka li!

poco cresc.

R. Kdo, kdo vě - řil by na svě - tě, s ním, s ním v spolku že na - jde tě!

S. tu, tu, hledme je! pra-vda - li! tak, tak, to jsme se do - čka - li!

K. tak, tak, to jsme se do - čka - li! Kdo, kdo vě - řil by na svě - tě,

M. Kdo, kdo vě - řil by na svě - tě, s ním, s ním v spolku že na - jde tě!

B. Kdo, kdo vě - řil by na svě - tě, s ním, s ním v spolku že na - jde tě!

Zedník. Já řku, to jsme se do - čka - li! já řku, to jsme se do - čka - li!

SOPR. Hled' - me je! slyš - me

ALT. Hled' - me je! slyš - me je!

TEN. Hled' - me je! slyš - me

BASS. Hled' - me je! slyš - me je!

kdo, kdo vě - řil by na svě - tě, s ním, s ním v spolku že na - jde tě!
 kdo, kdo vě - řil by na svě - tě, s ním, s ním v spolku že na - jde tě!
 s ní, s ní v spolku že na - jde tě! tak, tak, to jsme se do - čka - li!
 kdo, kdo vě - řil by na svě - tě, s ním, s ním v spolku že na - jde tě!
 tak, tak, to jsme se do - čka - li, tak, tak, to jsme se do - čka - li!
 já řku, to jsme se do - čka - li, já řku, to jsme se do - čka - li!

je, nech - me je, smíř - me
 nech - me je, smíř - me, smíř - me
 je, nech - me je, smíř - me
 nech - me je, smíř - me, smíř - me

cresc.

Quasi presto. ($\text{♩} = 144$.)

Tak ve mně ky-pí a bouří se krev,
 tak ve mně ky-pí a bouří se krev.
 Hle, hle, staří jak na mladé sočí!
 hle, hle, staří jak na mladé sočí,
 Tak ve mně ky-pí a bouří se krev,
 Hle, hle, staří jak na mladé sočí!
 hle, hle, staří jak na mladé sočí,
 Hle, hle, staří jak na mladé sočí!
 hle, hle, staří jak na mladé sočí,

je! hled' - me je! slyš - me

Quasi presto. ($\bullet = 144$.)

A musical score for piano, featuring two staves. The top staff uses a treble clef and 2/4 time signature. It starts with a dynamic marking of fz (fortissimo) and three measures of eighth-note chords. Each measure has a '3' above it, indicating a triplet. The bottom staff uses a bass clef and 2/4 time signature. It also starts with fz and three measures of eighth-note chords. Each measure has a '3' above it, indicating a triplet. The notes are consistently spaced at eighth-note intervals.

cresc.

sf pp *ʒ* *ʒ*

že by vše roz_bil a strhal můj hněv! že by vše roz_bil a strhal můj hněv!

sf pp *ʒ* *ʒ*

ted', ted' bu_dou snad o_bo_jí krot_ší! ted', ted' bu_dou snad o_bo_jí krotší!

sf pp *ʒ* *ʒ*

že by vše roz_bil a strhal můj hněv! že by vše roz_bil a strhal můj hněv!

sf pp *ʒ* *ʒ*

že by vše roz_bil a strhal můj hněv! že by vše roz_bil a strhal můj hněv!

sf pp *ʒ* *ʒ*

ted', ted' bu_dou snad o_bo_jí krot_ší! ted', ted' bu_dou snad o_bo_jí krotší!

sf pp *ʒ* *ʒ*

ted', ted' bu_dou snad o_bo_jí krot_ší! ted', ted' bu_dou snad o_bo_jí krotší!

p

je! nech - me je! smíř - me

sfz pp *ʒ* *ʒ*

sfz pp cresc.

Ne_zdár - - - - - ní!

je!

je!

je!

je!

ff

fz

pp

p 3 > > >

však až se násled - ky při - va - lí, pak, pak bu-de-te krot ší!

p 3 > > >

však až se násled - ky při - va - lí, pak, pak bu-de-te krot ší!

p 3 > > >

však až se násled - ky při - va - lí, pak, pak bu-de-te krot ší!

p 3 > > >

však až se násled - ky při - va - lí, pak, pak bu-de-te krot ší!

p 3 > > >

však až se násled - ky při - va - lí, pak, pak bu-de-te krot ší!

p 3 > > >

však až se násled - ky při - va - lí, pak, pak bu-de-te krot ší!

p tak, tak, to jsme se do čka li, hled' - me je! smír - me

p tak, tak, to jsme se do čka li, hled' - me je! smír - me

p tak, tak, to jsme se do čka li, hled' - me je! smír - me

p tak, tak, to jsme se do čka li, hled' - me je! smír - me

p

ff

Tak, tak, to jsme se dočka-li, tak, tak, to jsme se dočka-li,

ff

Tak, tak, to jsme se dočka-li, tak, tak, to jsme se dočka-li,

ff

Tak, tak, to jsme se dočka-li, tak, tak, to jsme se dočka-li,

ff

Tak, tak, to jsme se dočka-li, tak, tak, to jsme se dočka-li,

ff

Já - řku, to jsme se dočka-li, já - řku, to jsme se dočka-li,

ff

je! Tak, tak, to jsme se dočka-li, tak, tak,

ff

je! Tak, tak, to jsme se dočka-li, tak, tak,

ff

je! Tak, tak, to jsme se dočka-li, tak, tak,

ff

je! Tak, tak, to jsme se dočka-li, tak, tak,

ff

kdo, kdo věřil by na světě, s ním, s ním v spolku že najde tě,
 kdo, kdo věřil by na světě, s ní, s ní v spolku že najde tě,
 kdo, kdo věřil by na světě, s ní, s ní v spolku že najde tě,
 kdo, kdo věřil by na světě, s ním, s ním v spolku že najde tě,
 tak, tak, to jsme se dočka-li, tak, tak, to jsme se dočka-li,
 já - řku, to jsme se dočka-li, já - řku, to jsme se dočka-li,

to jsme se dočka-li, tak, tak, to jsme se dočka-li, tak, tak,
 to jsme se dočka-li, tak, tak, to jsme se dočka-li, tak, tak,
 to jsme se dočka-li, tak, tak, to jsme se dočka-li, tak, tak,
 to jsme se dočka-li, tak, tak, to jsme se dočka-li, tak, tak,

3 3 3 3 3
 tak ve mně ky-pí a bou-ří se krev, že by vše roz-bil a str-hal můj hněv!

3 3 3 3 3
 hle, hle, sta-ří jak na mladé so-čí, ted' ted' bu-dou snad o-bo-jí krotší!

3 3 3 3 3
 tak ve mně ky-pí a bou-ří se krev, že by vše roz-bil a str-hal můj hněv!

3 3 3 3 3
 tak ve mně ky-pí a bou-ří se krev, že by vše roz-bil a str-hal můj hněv!

3 3 3 3 3
 hle, hle, sta-ří jak na mladé so-čí, ted' ted' bu-dou snad o-bo-jí krotší!

3 3 3 3 3
 hle, hle, sta-ří jak na mladé so-čí, ted' ted' bu-dou snad o-bo-jí krot-ší!

ffz.

zkrot - me je, ztiš - me

sffz

Ne - zdár - - - - ni!

je! Ne - zdár - - - - ni! Zkroť-te, vy staří, tu

je! Ne - zdár - - - - ni! Zkroť-te, vy staří, tu

je! Ne - zdár - - - - ni! Zkroť-te, vy staří, tu

je! Ne - zdár - - - - ni! Zkroť-te, vy staří, tu

The piano accompaniment consists of two staves. The top staff uses a treble clef and the bottom staff uses a bass clef. Both staves show a series of eighth-note chords. The top staff starts with a forte dynamic (ff) and ends with a pianississimo dynamic (fff). The bottom staff also features a series of eighth-note chords.

3 3 3 3 ffz

vzbouřenou krev, lá-ska je lá-ska a mar-ný váš hněv! zkroť-me je!
 vzbouřenou krev, lá-ska je lá-ska a mar-ný váš hněv! zkroť-me je!
 vzbouřenou krev, lá-ska je lá-ska a mar-ný váš hněv! zkroť-me je!

vzbouřenou krev, lá-ska je lá-ska a mar-ný váš hněv! zkroť-me je!

sfz sfz sfz sfz sfz sfz

Pryč! pryč! tak, tak, tak, tak,
 Tak, tak, tak, tak,
 Pryč! pryč! jděte miso-čí,
 Pryč! pryč! jděte mi so-čí,
 Tak, tak, tak, tak,
 Tak, tak, tak, tak,

ffz ffz ffz ffz ffz ffz

ztiš-me je! ztiš-me je! ztiš-me je!
 ztiš-me je! ztiš-me je! ztiš-me je!

ffz ffz ffz ffz ffz ffz

ztiš-me je! ztiš-me je! ztiš-me je!

V V V V V V

Musical score for the song "Jděte mi sočí". The score consists of five staves of music. The top staff starts with a treble clef, followed by four bass staves. The lyrics are written below each staff. The first staff has lyrics: "jdě-te mi sočí," "pryč!," and "pryč!". The second staff has lyrics: "tak," "tak," "to jsme se dočka-li," and "tak,". The third staff has lyrics: "jdě-te mi sočí," "pryč!," and "pryč!". The fourth staff has lyrics: "tak," "tak," "to jsme se dočka-li," and "tak,". The fifth staff has lyrics: "tak," "tak," "to jsme se dočka-li," and "tak,". Measure numbers 1, 2, 3, 4, and 5 are indicated above the first, second, third, fourth, and fifth staves respectively. Measure 5 ends with a repeat sign and a double bar line.

je! hled' - me je! slyš - me je! to jsme se dočka-li,
 je! hled' - me je! slyš - me je! to jsme se dočka-li,
 je! hled' - me je! slyš - me je! to jsme se dočka-li,
 je! hled' - me je! slyš - me je! to jsme se dočka-li,
 je! hled' - me je! slyš - me je! to jsme se dočka-li,

Vít. (přiblíží se ke Kalinovi.)

(taktéž k Malinovi)

Allegro.

Nuž otče! Kal. *f* Ot-ce!

Allegro.

Pryč mi s očí!

Vít. (k Róze.) Róza.

Mal. Nu panno te-to! O-po-vá-zli-vý!

Pryč mi s očí!

Skřiv. a tempo

Nu jen ho s pánum Bo-hem vy-slech-ně-te!

Sbor. Vy-slech-ně-te jej!

Andante. (♩ = 56.) Vít. (k Malinovi.) *espress.*

Zač mě ha-no-bí-te? Dce-ry va-sí ne-u-krá-dám, že ji mi-lu-ji, už

Andante. (♩ = 56.)

ví - te, nuž já zjevně o ni žá - dám!

Pro ni vám tak rád se kořím, o - braz smí - ře - ní si

tvo - řím, pro ni vás též v sr - dici no - sím,

espress. rit. o ni v lá - - sce vás tu pro-sím!

(k Malinovi.) (ke Kalinovi.) *cresc.* Ot - če! Ot - če! po - že - hnej - te nám!

Blaž. (k Róze a Malinovi.) Mistr. zedn. (Blaženka a Vít chtě-
 Po - že - hnej - te nám! Nu já - řku, po - že - hnej - te
 Sbor. Po - že - hnej - te jim!
 jí spolu kleknout.) Blaž. (plačíc vine se Róze v náruč.) Lento. ($\text{d} = 92$).
 Róza. Vstaň, sí - le - ná! Ach te - to! Róza.
 Te - be, svou ra - dost' jim!
 Lento. ($\text{d} = 92$).
 je-di-nou, blá - ho-vé dí - tě, la-pe-né v sí - tě, va - ru - ji před zrá - dným
 Ka-li-nou! Zku - še - ná ra - da je pro spěšna, ci - ty jsou klamné,

pa - ma - tuj na inne, Ka - li - nū lá - ska je fa - le - šna,

Ka - li - nū lá - ska je fa - le - šna! Ta - ký byl o - tec,

cresc.

syn ja - ko on; však ten tvůj Ví - tek, zve - de - ný kví - tek,

cresc.

zá - dá tě ten tvůj Ví - tek, ten tvůj Ví - tek, zá - dá tě ta - ké jen

Allegro.

pro mamon!

Vít. (k Róze) p

Již dost! mně ot - ce nikdo nesmí

ff

cresc.

Moderato. *ff* risoluto

ha-no-bit! a mne že kří-vě ha-no-bí-te, v té chví - li

p *sf* *f* *tr* *sf* *tr*

(vezme Blaženku vážně za ruku a postoupí s ní v před.) Kal. (k Vítu.)

zví - te! Pryč od ní, mám-li otcem to-bě

s *p dolce*

Mał. (k Blažence.)

být! Pryč od ně - ho, sic ne - chci žá - dné dce - ry mít!

f *>* *>* *>* *>* *>* *cresc.* *>*

Vít. *f* Za - vr - hně - te nás a vy - děd' - te nás, be - ze sta - tku, bez mi - lo - sti vy - žen - te

sf *sf* *p*

nás, a ni drobtů ne - chci z va - šich zla - tých sto - lů.

ff *>* *>* *>* *>* *>* *>* *s* *.....* *sf* *>*

tranquillamente

p
pojd', má Blažen - ko, pojď' bud' me chu - di spo - lu! Má
Meno. ($\text{♩} = 56$)

mf Róza.
Blaženko! Tak pravá lá - ska mluvit má — co na mé vů - li, — Blaženka by byla

Blaž. Largo ma un poco animato. ($\text{♩} = 44$).
dolciss.
Vít. *pp* Ó kla - mné do - mně - ní, že lá - sky tou - že - ní těch marných sta - tků dbá,
Róza.
tvá!

Largo ma un poco animato. ($\text{♩} = 44$).
pp

těch marných sta - tků dbá! Můj poklad lá - ska tvá, lá - ska
Róza.
Ka1.
Ma1.
Nuž sná - šej sou - že - ní
Aj hleděme, bez jmění

pp

Blaž.

Vít. tvá, láška tvá, můj poklad!

Róza.

že lásky tou-žé-ní těch marných statků dbá, tak smýší jen lá-ska ne-pravá!

Kal.

za svo - je vzbouře - ní! nuž sná - šej sou - že - ní za svo - je vzbouře - ní!

Mal.

jak rád se o - že - ní, aj hledme, bez jmění, jak rád se o - že - ní!

Pojd', třeba v světě o - pu - šě - ni a svý - mi ot - ci za - vr - že - ni,

Jen jdě - te ve svém za - vr - že - ni, a bud - te spo - lu přebla - že - ni!

Ha, za mé vů - le po - ha - ně - ní ted' na - vždy blud' - jen v po - vr - že - ní,

Skřiv. Aj, toť mi vě - ru k po - di - ve - ní, ba ne, to ne - ní ku - vě - ře - ní,

Bonf. Aj, aj, hled' - me je! prav - da -

Aj, aj, hled' me je! prav - da - li!

Mistr zedn. Aj, aj, hled' - me je! pra - vda -

my na-jdeme si lá - sky stan a bla-ha ráj nám bu - de dán!
 kde pravá lá-ska na - jde stan tam bla-ha ráj vám bu - de dán!
 nás sva - zek navždy ro-zerván, již nechci být tvým otcem zván!
 ten zá - měr so - tva po-tr-vá, jej ví-tr pou - hý roztr-há!
 li! tak! tak! to jsme se do - čka - li!
 tak! tak! to jsme se do - čka - li!
 tak! tak! to jsme se do - čka - li!

S Bo-hem! ne-u - zřím snad víc ot-ce smí-re-né-ho
 S Bo-hem, > s Bohem! vo - lám že-hna jíc, s Bohem! vo - lám
 Jdi jen, ne-u - zříš už víe ot-ce smí-re-né-ho
 Blá - ho - ví, blá - ho - ví, vsak až se ná - sled - ky
 Aj, hled' - me je, tak,
 Aj, hled' - me je, tak,
 Aj, hled' - me je, tak,

dim.

líč! dim. S Bo - hem,
že - hna - jíc! dim. S Bo - hem,
líč! dim. Jdi jen,
při - va - lí, dim. pak,
tak, aj,
že - nich, kte - rý ne - chce jmě - ní, ten je vě - ru k po - di - ve - ní,
tak! aj,

dim.

s Bo - hem, s Bo - hem!
s Bo - hem, s Bo - hem!
jdi jen, jdi jen!
pak, pak bu - de - te krot - sí!
aj, aj!

že - nich, kte - rý ne - chce jmě - ní, ten je vě - ru k po - di - ve - ní!
aj, aj!

pp espress.

Ó kla - mné do - mně - ní, že lá - - - sky

Ó kla - mné do - mně - ní, že lá - sky tou - že - ní

Ó kla - mné do - mně - ní, že lá - sky tou - že - ní

Nuž sná - šej sou - že - ní za svo - je vzbou - ře - ní,

Aj hled' - me, bez jmě - ní, jak rád se o - že - ní,

aj hled' - me je, slyš - me

aj hled' - me je, slyš - me

aj hled' - me je, slyš - me

pp

Aj, aj, hled' - me je,

espress.

tou - - - - že - ní těch mar - ných sta - tků dbá!
 těch mar - ných sta - tků dbá!, těch mar - ných sta - tků dbá!
 těch mar - ných sta - tků dbá!, těch mar - ných sta - tků dbá!
 Nuž sná - šej sou - že - ní, za svo - je vzbou - ře - ní,
 aj hled - me, bez jmě - ní jak rád se o - ze - ní,
 je! nech - me je, smír - me
 je! nech - me je, smír - me
 je! nech - me je, smír - me

slyš - me je, nech - me je,
 slyš - me je, nech - me je,
 slyš - me je, nech - me je,
 slyš - me je, nech - me je,

{
 }
 σ

můj po-klad lá - ska tvá! ō _____ kla - mné,
 můj po-klad lá - ska tvá! ō _____ kla - mné,
 tak smý - - - šlí jen
 nás sva - zek na - vždy
 ten zá - měr so - tva, so - tva
 je! aj, aj, hled' - me
 je! tak, tak, to jsme se dočka li, aj, aj, hled' me je! prav. da.li
 je! aj, aj, hled' - me
 aj, hied' - me
 aj, hled' - me
 aj, hled' - me
 aj, hled' - me

kla - mné do - mně - ní, kla - - - - -
 kla - mné do - mně - ní, můj po - klad lá - - -
 lá - ska ne - pra-vá, tak smý - šlí jen, smý - šlí
 ro - ze - rván, na vždy již ne - chci být tvým ot - cem
 po-tr.vá, so - tva po-tr - vá, jej ví - tr pou - hý roz-tr-há,
 je. aj, prav - da-li, aj, slyš - me je, nech - me
 tak, tak, to jsme se dočka - li, aj, slyšme je, nechme je, smírme je,
 je, aj, prav - da - li, aj, slyš - me je, nech - me
 je, aj, slyš - me je, tak, tak, to jsme se
 je, aj, slyš - me je, tak, tak, to jsme se
 je, aj, slyš - me je, tak, tak, to jsme se
 je, aj, slyš - me je, tak, tak, to jsme se

- mné, klamné do - mně - ní! Pojd'! s Bo - hem!
 ska, lá - ska tvá! Pojd'! s Bo - hem!
 jen lá-ska ne - pra - vá! Jdě - te s Bo - hem!
 zván, tvým ot - cem zván! Jdi jen, ne - u - zříš už
 ví - trí roz - tr - há! Blá - ho-ví, blá - ho-ví,
 je, aj, smíř - me je! tak, tak, tak,
 to jsme se do - čka - li! Ženich, který nechce jméní, ten je vě - ru k podi - ve - ní!
 je, aj, smíř - me je! tak, tak, tak,

do - čka - li! tak, tak, tak, tak,
 do - čka - li! tak, tak, tak, tak,
 do - čka - li! tak, tak, tak, tak,
 do - čka - li! tak, tak, tak, tak,

dim. p pp cresc.

ne - u - zřím snad víc ot - ce smí - ře - né - ho
 ne - u - zřím snad víc ot - ce
 vo - lám že - hna - jíc!
 víc ot - ce smí - ře - né - ho
 blá - - ho - ví, jdě - te mi so - čí!
 tak, to jsme se
 že - nich, kte - ry ne - chce jmě - ní, ten je vě - ru k po - di - ve - ní,
 tak, to jsme se
 to jsme se
 to jsme se
 to jsme se
 to jsme se

líc!
 Pojd',
 smí - ře - né - ho líc!
 jdě - te s Bo - hem!
 líc! jdi jen,
 blá - - ho - ví, blá - - ho - ví,
 do - čka - li! tak,
 že - nich, kte - ry ne - chce jmě - ní, ten je vě - ru k po - di - ve - ní!
 do - čka - li! tak,
 do - čka - li! tak,
 do - čka - li! tak,
 do - čka - li! tak,

cresc.

pojd'!
lá - ska ve - de
s Bo - hem!
vo - lám že - hna - jíc,
ne - u - zříš už víc ot - ce
blá - ho - ví, jdě - te mi so - čí
tak, to jsme se
že - nich, kte - rý ne - chce jmě - ní, ten je vě - ru k po - di - ve - ní,
tak, to jsme se
to jsme se
to jsme se
to jsme se
cresc.

nás! s Bo - hem! s Bo-hem! poj'd!
 lá-ska ve-de nás! s Bo-hem! poj'd!
 s Bo-hem! s Bo - hem! vo - lám že-hna-jíc, s Bo - hem! vo - lám
 smí-re - né - ho líc, jdi jen, jdi
 blá - ho-ví, jdě - te mi so - čí, blá - ho-ví, jdě - te mi so - čí,
 do-čka - li, tak, tak, tak,
 tak, to jsme se do-čka-li, tak, to jsme se do-čka-li,
 do-čka - li, tak, tak, tak,
 do-čka - li, to jsme se
 do-čka - li, to jsme se
 do-čka - li, to jsme se
 do-čka - li, to jsme se

poco smorzando

poj'd! s Bo-hem! lá - ska ve - de nás! _____
 poj'd! s Bo-hem! lá - ska ve - de nás! _____
 žehna - jíc, s Bohem! vo - lám že - - hna -
 již, ne - chci být tvým ot - cem zván! _____
 blá - ho - ví, jdě - - te mi so - čí,
 hledme je, _____ *poco smorzando* pravda - li! tak, tak,
 to jsme se dočka - li, to jsme se dočka - li, tak, tak,
 hledine je, _____ pravda - li! tak, tak,

smorzando
 do - - čka - li, tak,

pp dolciss. *senza cresc.* *sempre pp*

(Vít odvádí si Blaženku.)

jíc!

(Všichni se rozejdou, zůstane jen Róza.)

tak!

tak!

tak!

tak!

tak!

tak!

tak!

col 8.....

Róza. (za Vítem a Blaženkou.)

Tak plane láска pra-vá! jest od-vá-žli-vá, žhavá,

Moderato.

a celému se svě-tu v odpor staví Však on ach, když jej ten krát na-sí

Moderato.

od-by-li, on zbabě-le hned u-stoupil, mne o mé stě-stí o-lou-pil; ach

on mě ne-měl do-sti rád, ško-da, ško-da na-sto-krát!

Moderato.

p

Ó, kdy-by on mě tak byl mi-lo-val, tak kdy-by on byl ot-ci vzdoro-val,

Moderato.

a tak mě schvátiv mužnou ná-ru-čí,mne u - ne-sí, byt' v o-sud nej-chud-ší,

poco cresc.

byt' v o-sa-mě-ly, pu-stý, skrovny o-sud, jen kdy-by lá-skou, ach, byl zbu-do-ván!

Tot' dá - vný

jen kdy-by lá-skou, ach, byl zbu-do-ván!

sen! a přec to pla-ne po-sud,

cresc.

ten dra-hý muž, — ont, ont' posud mi - lo-ván!

(lekne se)

Kdo zde?

Výstup VII.

(Róza. Vstoupí kradmo Bonifáce. Čirá tma.)

Moderato ($\text{♩} = 100.$)

Bonf.

Já, pan-no Ró-zo, Bo-ni-fác, já sám!

Moderato. ($\text{♩} = 100.$)

risoluto

Já — se vám — celý tě-lem, du-sí vzdám! Ach, panno

espress.

Ró-zo, je to tě-žká věc, tak mar-ně vzdy-chat! vy-sly-šte mě přec!

cresc.

Andante marziale. ($\text{♩} = 100$)

Jsem vo-ják, jsem vo-ják, stál jsem
 v bi-tvách pro-ti Pru-su a kam jsem má-chnul, a kam jsem má-chnul,
 lí-tlo ti-síc ku-sů, lí-tlo ti-síc ku-sů, necht' pro-ti-vník se sá-pal
 ja-ko čert! Však pře-de mnou ta chá-ska se trá-sla,
 však pře-de mnou ta chá-ska se trá-sla,

espress.

sla! — ale lá — ska, ale lá —

dim.

p

ska, ach lá — ska ne-ní, ne-ní zá-dný žert, ach lá — ska

Andante l'istesso tempo. ($\text{♩} = 100$)

ne-ní, ne-ní zá-dný žert! ó, panno Ró - zo, ó, panno Ró - zo,

Andante l'istesso tempo. ($\text{♩} = 100$)

ne-šlapme si po ra-do-sti kvě-tech, a sa-mo-tou se ne-tra-pme, jsme

v nej-krásnej-sích le-tech. Pryč s každou trudnou u.pomínkou!

sf

p

H.M.9

Tempo I.

Jsem váš, jsem váš, vy budte mojí žín - kou, vy budte mojí

Tempo I.

žín - kou, když já vás k srdci při - vi - nu, tím po - tre - stá - te

zrádce Ka - li - nu, tím po - tre - stá - te zrá - dce, zrá - dce Ka - li - nu!

Róza.

Ha,

ztre - stat ne - věr - né - ho Ka - li - nu! Však čím si věrnost' va - ši zji - stit mám?

Moderato.

H.M.9

Bonf.

Allegro.

Róza (rychle)

Bonf.

Moderato.
(tajuplně)

Moderato. *pp*

Róza. *mp*

Bonf. *sotto voce*

Pst! Někdo jede! Ha,Kali-na to sám!

pp

H.M.9

Výstup VIII.

(Róza a Bonifác skryjí se za křovinu. Vystoupí Kalina.)

Andante. ($\text{♩} = 60.$)

Kal. *p*

Jsem ho-to-v, od-hodlán!

marcato

tak ne-chci žít,

Andante. ($\text{♩} = 60.$)

tr

v prach po-šla-pán, bud' před Ró-zou chci stát co ve-li-kán, neb at' mě

za-hu-bí sám pe-kla-pán!

Allegro vivo. (Kalina obléká se v kápi, rozžehne svítilnu, dá ji za páš, vezme motyku a rýč. Bludičky

ve tmě vyskakují, vítr véje.)

Róza. (tiše.)

Bonf.

Hrů - za, sly-šte! Jen se ztiš-te!

Róza.

Mně se zdá, — ze slyším — du-chů hlas!

Bonf. (se strachem)

Mně se zdá, — že vi-dím šo-tky zas!

Ka1. Listesso tempo. (♩ = ♪) (vyndá list a čte.)

Zdeť mám to jísto!

Listesso tempo. (♩ = ♪)

„Ce-stu k tvé-mu ště-stí ruka má ti věstí!

Do Bezdě-zu

lů-na se stu-puj,

až tam najdes poklad svůj! Vcho-du zname-ní zde

(list se mu v ruce rozpadá.)

psá-no máš! to ti rá-dí frá-ter Bar-na-bás!"

(svítí si na vyčnívající ze země
balvan.) Róza (zticha)

Ha, prach a po-pe! — To mr-tvý frá-ter z hro-bu psal! On za-hu-bí své

Kal. (nasadí moty-
spase-ní! Zde' na kameně ono znamení!

ku, aby vypáčil balvan, v tom se opětuje zpěv duchů pod zemí z jeho snu.) *sf*
Ha!

Róza. je to zdá-ní jen? — Modleme se zaň! Bo-že, ty jej
espress.

Bonf. *mf*

chrán! I ne-chte ho! až pří-jde je-ho čas, však si ho

cresc.

pře-ce ve-zme dás! Jen modle-me se za se-be!

(křízuje se)

Kal. *risoluto* (pracuje, až vypáčí motykou balvan.) Róza (k Bonf.) strká Bonifáce

Nuž budíz! Spěste! zdržte jej! jste muž!

ku předu, on se bojí.)

Bonf. *mf* (uteče za ní) *mf* Kal.

Ó já vás ne-chci o-pu-stit! Rozho-dnu-to

sfp

risoluto (vstoupí po pásmu do jámy.)

už, já v sá-zku dá-vám vě-čný ži-vot svůj!

rff *sf* *p* *rff*

Róza. (vyběhne proti Kalinovi.)

Kal. (vyskočí a rozevře náruč.)

~~f~~ *espress.*

Roza.

stůj, ne šta stný, stůj! *espress.*

Ró zo má! Ne!

ne žli před te bou jak že brák stát, spíš chci svou du si vsá zku

Róza. (klečí u kraje jámy)

dát!

Bonf.

*ff*_> ≥ (se víckrát křížuje.)

A musical score excerpt from a vocal part. It features a soprano clef, a key signature of one sharp, and a common time signature. The vocal line begins with a note labeled 'P' above it, followed by two slurs connecting three notes. Below the staff, the lyrics 'zka' and 'za!' are written under their respective notes. A vertical bar line separates the first two notes from the third. Above the third note, there is a fermata (a dot over a vertical line) indicating that the note should be held longer than its normal value.

Jednání III.

Světnice u Maliny. V levo v rohu pec, u ní ve zdi malá černá dvírka. Kolem světnice lavice, uprostřed stůl a židle. V pravo okno, v levo dvéře. Jest k půlnoci, světnice osvětlena loučemi.

Výstup I.

(Malina a mistr zedník u stolu hrají v karty. Blaženka sedí odvrácena u okna, vzduchá a dívá se ven; časem si zásterkou utírá oči. Róza zabývá se Blaženkou patrně ji chráníc a chláholíc. Na pece sedí Skřivánek a Bonifáč, dělají dračky, přihýbají si ze džbánu a krájejí si z bochníka. Na lavicích kolem sedí děvčata a sousedky, na klínech mají dlouhé bohaté pruty čerstvého chmele, oškubávají z něho květ a házejí jej do košíků, postavených před sebou. Za nimi stojí hoši a sousedé, laškujíce s nimi a podávajíce jim nové chmelné pruty, — vše jako ovinuto bohatým zeleným věncem.)

Allegro moderato. ($\text{♩} = 88$)

Ženské.

Rá-di a ve-se-lí po-můžem při chmeli, rá-di a ve-se-lí po-můžem při chmeli,
Mužští.. nežli mu za-vadne květ! nežli mu za-vadne květ!

Bez to-ho

na - vla - že - ní o pou - ti, po - sví - ce - ní čím by se ve - se - lil
 svět? čím by se ve - se - lil svět? Rá - di ho u - ži - jem,
 s vá - mi si při - pi - jem, rá - di ho u - ži - jem, s vá - mi si při - pi - jem, pánbůh li zdraví jen
 dá! pánbůh li zdra - ví jen dá! V do - mě tom se - jděm se
Meno mosso.
Meno mosso.

a tempo

zas na svat-bu za krát-ký čas, až se vám dce.ru ška vdá,

a tempo

až se vám dce.ru ška vdá!

Moderato.

Mal. (zlostně) Róza. (k Blažené.) (Blaženka blíží se bázlivě a prosebně) M. zedn.

To jsou marné tla-chy! Pros, a ne-měj strachy! Já řku,

Moderato.

při tom chme-li bý-vá jin-dy pl-no pí-sní, což dnes ni-kdo ne-za-

SOP. ALT.

SOP. ALT. *f*

zpí - vá? Blažen - ka at' zpí - vá, Blažen - ka at' zpí - vá, at'

TEN.

BAS. Bla - ženka at' zpí - vá, at' zpí - vá, at' 8.....

più f

f

cresc.

Blaž. (utírá si oči.) Mal. (zlostně.)

zpí - vá! Dnes ne-mo-hu! Má místo mu-zí-ky být pláč a

zpí - vá! 8.....

ff *sforz.* *p*

Róza.

Blaž.

Jen zpí - vej!

Ach, já to te - dy

ca - vy - ky?

SOP. *f*

Jen zpí - vej! Jen zpí - vej!

ALT. *f*

Jen zpí - vej!

TEN. *f*

Jen zpí - vej! Jen zpí - vej!

BAS. *f*

Jen zpí - vej! Jen zpí - vej!

Jen zpí - vej!

cresc.

f dim.

p

Andante. ($\text{♩} = 88.$)

zkusím!

Andante.

Blaž. (Zpívá zápasíc s pláčem)
p' espress.

1. Což ta vo - da svý - še strá - ní pa - dá, pa - dá, pa - da, -
2. Jak v ty vl - ny mno - há ská - la bo - dá, bo - dá, bo - dá, -

f *dim.* *p*

1. až se vše - cka ro - zpě - ní! Ach to na - še mi - lo - vá - ní
2. s vý - šky až tam k hlu - bi - nám! Ó já jsem se ne - na - dá - la,

animato

1. skoda, ško - da, ško - da, je - stli se nám pro - mě - ní!
2. bě - da, bě - da, bě - da, jak jsou li - dé pro - ti nám!

Poco animato.

3. já ti bu - du do sko - ná - ní věr - ná, věr - ná, věr - ná,

Poco animato.

jen at' ne - ní la - ska má bez lid - ské - ho po - že - hná - ní
p cresc.
 marná, marná, marná, pro ten svět ti ztra - ce - ná,
 pro ten svět, pro ten svět ti ztra - ce - ná! Tempo I.
 Mał. (rozhněván hledí za Blaž.)
 Jen hled' me! Ne - ví - dá - no!
 Aj ta má rozpla - ká - no! tak bý - vá ne - vě - stám!
 Aj ta má rozpla - ká - no! tak bý - vá ne - vě - stám!
cresc.

Tempo I.

Rá - di a ve - se - lí po - mů - žem při chme - li, rá - di ho u - ži - jem,

Tempo I. 3 3 3 3

svá - mi si při - pi - jem, až se vám dce - ru - ška vdá, — až se vám dce - ru - ška

vdá, — až se vám dce - ru - ška vdá!

Róza.

Ma1. (hněvivě.) Dáš mu ji! (k mistru zednickému.)

Mý - lí - te se, že ji Ví - tu dám! Nu, mistre, mluvte

H.M.9

Zedn.

sám, že ten dobrodruh Kali-na má dluh!
To vám po-vím, já řku, hned:
je mi dlu-žen dva-náct set!

Vivacissimo. ($\text{d} = 72$.)
Róza. (k Malinovi.)
To je vě-ru pou-hý tret, pro-to ne-zboří se svět, ne-u-sou-žíš pro to vě-ru,
pro ně-ko-lik stří-br-ných, ne-u-sou-žíš je-di-náčka, je-di-náčka svo-ji
dce-ru! Je mu dlu-žen dva-náct set, vždyť jsem já to vě-děl hned!

Mal. leggiero

Z ta - ko - vé - ho pá - na vě - ru mo - hu já si dě - lat smich, chce - li žá - dat
 o mou dce - ru, at' mi, at' mi dá slov u - ctí vých! Dá - te - li mu svo - ji dce - ru,
 do - čkal bych se gro - šů svých! — A - le, já řku, — to jsem vě - ru do vo - sí - ho
 Róza.
 hní - - zda pích! Tak ji trá - pit, to je hřich! tak ji trá - pit, Mał.
 On mě pý - chou rozlobil,
 to je hřich! Tys' vždy mou - drým ot - cem byl,
 tbt bych blázen vě - ru byl, za to chtít mu dce - ru dát, on mě pý - chou
 Zedn. (k Malinovi.)
 Pravda, blá - zen by - ste byl, kdy - by - ste se po - drobil!

(překvapen hněvem Malinovým.)

H.M.9

più f

což jsi k dce - ři lá - sky zby1? To je vě - ru pouhý tret,
 rozzlo - bil, toť bych blá - zen, blázen vě - ru byl; on mě pýchou
 (k Róze.)

Pravda, má mu dce - ru dát!

f

proto nezbo - ří se svět, ne - u - soužiš proto vě - ru, ne - u - soužiš proto vě - ru
 rozzlo - bil, toť bych blázen vě - ru byl! Z ta - ko - vé - ho pá - na vě - ru
 (k Malin.) (k Róze.) (k Malinovi.)

Pravda! blázen by - ste byl! Pravda, mámu dceru dát! Pravda!

dim.

pro ně - ko - lik stří - br - ných, pro ně - ko - lik stří - br - ných, je - di - náčka svo - ji dce - ru,
 mo - hu já si dě - lat smích, si dě - lat smích, chce - li žá - dat o moudceru,
 (svědčí a kývá na obě strany)

blázen by - ste byl, kdy - by - ste se po - dro - bil! Pravda! Pravda!

p

je - di - ná - čka svo - ji dce - ru!
 at' mi dá slov u - cti vých. On mě pýchou rozzlo - bil, toť bych blázen vě - ru byl,
 > > > >
 Pravda! Pravda! Pravda! blá - znem by - ste byl,

p
molto espress.
 Když ji Vít má v pravdě rád, —
 za to chtít mu dceru dát, za to chtít mu dceru dát, at' se sní - ží,
 kdy - by - ste se po - dro - bil! Já řku,

 proc jím nechceš blaha lá - sky přát, když ji Vít má v pravdě rád, proc jím
 pak se mů - že stát! at' se sní - ží,
 do-bře, do-bře, tak se mu-sí stát! Já řku,

nechceš bla-ha lá - sky přát, když ji Vít má v pra - vdě
 pak se mů - že stát, at' se sní - ží, at' se
 dobré, tak se mu-sí stát, tak se mu-sí, tak se mu-sí
 rád, proč jim nechceš bla-ha lá - sky přát?
 sní - ží, pak se, pak se mů - že stát!
 stát, dobré, tak se mu-sí stát!

Ma. *f* Nu, dám svou dceru Ví-tu, až sám Kal-li-na
sf *sf*

Allegro moderato.

sem na to místo přijde prosit za sy-na! Allegro moderato.

Bonf. *mf*

(slezse s pece; tajemně.)
Sem ni-kdy ne-vkročí můj strýc!

Mal. *f*

A mu-sí vkrocít!

Bonf. *f*

Ni-kdy

Róza.

víc! Neb ztracenuž je konšel Ka-li-na! Ne, ne, to nedá Bůh!

Ženské.

Tot' ta-jemství! Dřív

Ja-kaž pak to no-vi-na?

Muž. *mf*

Ja-kaž pak to no-vi-na?

slavně, těž-ce sli-bte mi, že za-ml-čí-te, o čem zví-te, všem li-dem na ze-mi!

My

H. M. 9

slav-né, též ce sli-bu-jem, že za-ml-cí-me, o čem zví-me, všem li-dem, všem li-dem

Bonf.

Nuž, konšel Ka-li-na šel hle-dat po-klad!

na ze-mi!

Lento.

Bo-že, du-si spas! neb zhro-bu zval ho frá-ter Barna-bás!

Moderato.

a do té chví-le vzal ho ji-stě dás, já po-modlím se za něj ot-če-náš!

Lento.

Róza. *espress.*

(Za černými dvíjkami
u pece slyšeti šramot a
bušení. Skřiv. uděšen se
skočí s pece.)

Bo-že, ach mi-lo-stí svou jej chraň! at' se nic zlé ho ne-va-lí naň!
(za scénou) (úhozy motykou)

dolce

Skřiv.

Co to? tam ně-co ha-ra-ší!

Bonif.

Ty hr-di-no! snad v peci nestraší?

Výstup II.

(Předešlí. Vstoupí Blaženka, hned za ní Vít, na cestu ustrojen.)

Andante.

Blaž. (bázlivě k Róze.) Róza. (Vít vstoupí.)

Ach te-to, smí sem Vít? At' při-jde!

Andante.

pp *espress.* cresc.

Mal. (k Vítu.) Vít. Andante sostenuto. ($\text{♩} = 60$) molto *espress.*

Co pak bu-deš chtít? Vám s Bo-hem dát! Neb jdu si ště-stí hle-dat

Andante sostenuto. ($\text{♩} = 60$)

v svě-tě, bych tak, jak chud jsem, v příštím lé-tě svou Bla-žen-ku směl svo-jí zvát!

cresc.

Mě o-tec o-pu-stil a na-vždy vy-ho-stil, jen vy nám že-hná-te,

cresc.

k vám spě-ji rád, — nuž bud-ťe s Bohem na-sto.krát, nuž bud-ťe s Bohem

dim.

(potrásá rukou Rózinou.) (Blaženka pláče.)

na-sto.krát! SOPR.

ALT. pp Až je ho lí-to! zda-li se po-hne

TEN. Až je ho lí-to! pp zda-li se po-hne

BAS. Až je ho lí-to! zda-li se

pp Až je ho lí-to!

Blaž. (prosebně.)

Róza. (významně k Malinovi.)

Můj ot-če!

Vít.

Nuž, bra-tře, mám mu s Bo-hem dát?

A

sta-rý, kdy zří

to?

sta-rý, kdy zří

to?

pohne sta-rý, kdy

zří

zda-li se po-hne sta-rý,

kdy zří

to?

Listesso tempo. *espress.*

necht' vy, ot-če, bu-de-te mi lát, já že-hna-ti vám bu-du v dálce a

Listesso tempo.

zku-siv ště-stí v mí-ru ne-bo vál-ce, bud' za-hy-nu, bud' na-vrá-tím se

k vám, a ja-ko syn vás o-pět po-zádám, býste přec poznal ce-nu

molto espress.

dolce

mi-lo-vá - ní, a ja-ko syn vás o-pět po-zá-dám, by-ste přec poznal ce-nu mi-lo-

vá-ní a pak snad dá - te nám své pože-hná-ní!

rall.

pp rit. dim. et smorz.

Più animato. Mal. *Moderato.* poco Andante.

Ty más ji ho-chu rád, nu já to vím,

Più animato. *Moderato.* poco Andante.

frisoluto

vsak je-nom tvé-mu ot-ci ta-dy od-po-vím!

sf

f

ff

Bonf. Marciale. $\text{♩} = 100.$

(predstoupi vázne.)

Já Bo-ni-fác, strýc je - ho Ka-li-na, vás pro-sím za Ví-ta jak

Marciale. ($\text{♩} = 100.$) *p*

za sy-na, byste mu dal svou ctnostnou pan-nu dce-ru, a

sám pak za se - be, aj na mou vě-ru, já ta-ké na ná - mluvách

po-díl be-ru, a hned to po-vím, má - li se to stát: Já,

— panno Ró-zo, já bých rád!

SOPR.

ALT.

TEN.

BAS.

mezza voce

Più animato.

Mistr zedn.

I

Mal.

Aj, aj, aj, aj, tot' pěkná věc!

Aj, aj, aj,

Aj, aj, aj, aj, tot' pěkná

Aj, aj, aj, aj, tot' pěkná

Aj, aj, aj,

cresc.

Mal.

já řku, tot' je pěkná věc!
aj, tot' pěkná věc, tot' pěkná
věc, aj, aj, aj, aj, tot' pěkná
věc, aj, aj, aj, aj, tot' pěkná
aj, tot' pěkná věc, tot' pěkná
To rozmyslí si Róza
věc, to rozmyslí si Róza
přec, jen jděte vy zas na svou
přec, jen jděte vy zas na svou
přec, jen jděte vy zas na svou
přec, jen jděte vy zas na svou

Róza.

přec!
pec, jen jděte vy zas na svou
To rozmyslím si věru přec! Jen jděte vy zas na svou
pec!
pec!
pec!
pec!
pec!

Bonf.

pec! Však Kalinu si vzal už das, já, pan no Rózo, při-jdu zas!
p

já jdu ted' ti - še na svou pec, však roz.my- sle - te si to
 (v peci)
 (sedne zas ke Skřívánkovi na pec; rány za dvírkami se opět ozvou.
 Bonifác i Skřívánek uleknuti seskočí s pece.)
 Bonf. Co to?
 přec!
 cresc.
 sf p

Skřiv. Ty hr - di - no, snad v pe - ci ne.stra - ší?
 tam o - pravdu cos' ha - ra - ší!

Bonf. Róza.
 Kam jdou - tě ta dvíř - ka tady v koutě? Já sa - ma ne.vím! Tot' ja - kys' vý - chod

sle-pý kams' ve cho-re-né sklepy!

Mał. (Skřivánek a Bonifác sednou zase na poe.)

Nač je tak ti-cho? zpívej, Skřiván-ku!

Sbor. Však novou! však no-vou! zpívej
Však novou! však no-vou!

cresc.

no-vou!

zpí-vej no-vou!

Moderato. $\text{♩} = 96$.

Skřiv. (zpívá na peci.)

1. Aj k ce-mu, bra-tře, stra-chy máš, kam srd-ce tvé to svá-dí?
 2. On zpí-val rád a rád se smál, ctil ve-se-lí a mila-dost',
 3. A ve-se-lý, jak ta-to zvěst', byl ži-vot je-ho ce-lý.

p

1. Bylt' ve sel fráter Bar-na-bás, byl do bry, věr-ný pří-tel náš,
 2. kde mi ly s mi lou vhněvu stál, on smi řo-vat je ne u stál,
 3. Nuž, at' mu vě-cně bla ze jest! Jak slu ší naň, mu vzdáme čest!

Bonf.

1. Bylt' ve sel fráter Bar-na-bás, byl do bry, věr-ný
 2. Kde mi ly s mi lou vhněvu stál, on smi řo-vat je
 3. Nuž, at' mu vě-cně bla ze jest! Jak slu ší naň,—

f

1. my mí - va li ho rá di, my mí - va li ho rá di!
 2. to by - la je - ho ra - dost', to by - la je - ho ra - dost'
 3. při je - ho mi - lém chme li, při je - ho mi - lém chme li!

1. pří - tel náš, my mí - va li ho rá di, my mí - va li ho rá di!
 2. ne - u - stál, to by - la je - ho ra - dost', to by - la je - ho ra - dost'
 3. — mu vzdáme čest' při je - ho mi - lém chmeli, při je - ho mi - lém chme li!

SOPR.

1. My mí - va - li ho rá - di, my mí - va - li ho rá - di! e

2. To by - la je - ho ra - dōst', to by - la je - ho ra - dōst'! e

3. Při je - ho mi - lém chme - li, při je - ho mi - lém chme - li! e

f

(Veliký rachot ozve se za dvičkami. Všecko se poplaší.)
(za scénou motykou)

Allegro con fuoco.

Sbor.

Bě - da! bě - da! Bo - že náš!

Allegro con fuoco.

sf p *cresc.*

z hro - bu vstá - vá frá - - ter Bar - na - báš!
z hro - bu vstá - vá frá - - ter Bar - na - báš!

(Louče shasnou, všickni utekou kromě Rózy.)

Výstup III.

(Róza. Dvírka s rachotem se rozletí a do temna vstoupí v zaprášené kápi, se svítilnou za pasem a se zdviženou motykou v ruce Kalina.)

Róza. ^

Meno Allegro.

Ha, on to jest! a živ!

Kal.

Kdo ko - liv

Meno Allegro.

ssi, ó du_chu, stůj! mně ru_ka mrtvých vě_stí sem ce_stu k mému ště_stí,

Lento.

Róza. ^

Ach, tak to my_slel frá_ter

já jdu si zvednout po_klad svůj!

pLento. p

sf p

(blíží se mu) *f* ritard.

Bar-ha-báš! Ten po-klad: smír ritard. to
(pozná ji) ó Ró-zo má! Ten po-klad by-la lá-ska

náš! (spěchá jí v náruč.) tvá!

f

Moderato assai. ($\text{♩} = 72$) Kal. *dolce espressivo*

mf

Ó jak jsem bloudil, jak jsem te-be ne-u-zná-val a za-pí-rá-l, že mi-lu-jí jen

Moderato assai. ($\text{♩} = 72$)

sf p

stá - - le te-be! Jak u-ko-jí-l bych ted' svých

p

pozdních cí - tů ná - val? ne, ne, ne, již se ne - o - šá - lím
 o své ne-be! *espress.* Ó Ró - zo,
cresc. *dim.* *p*
 hle, tak pozdě na-vra-cím se k to-bě, a přec jsou ještě svo-je
 sr-dce na -še o - bě! Již ne - rozvoj ta sr-dce zno - va slou - če - ná,
cresc.
 ó, Ró - zo vě - čně mi - le - ná, bud'
sf *p*

Róza.

Jsem tvá!
má, bud' má!

Výstup IV.

(Předešlí, Malina, zedník, Skřivánek, Bonifác, Blaženka, Vít a sbor přihrnou se se světly.)

accelerando
cresc.

Vivace.

Mal.

SOPR. f > Co se tu dě-je?
ALT. f > co se tu dě-je?
TEN. f > Co se tu dě-je?
BAS. f > co se tu dě-je?
Co se tu dě-je? co se tu dě-je?

Vivace. sf ff

Molto moderato.

hle, sám konšel Kalina! Co žádáte? Jdu prosit za syna,

ff siroce

Kal.

by ste mu svoji dceru dal, a sám bych si pak pannu Rózu

riten.

riten.

Più Allegro.

Blaž. radostně.

Můj Vít - tku!

vzal! Mal. Nu, s pámem bohem, vezměte se všickni!

Můj kví -

SOPR. ff

ALT. Aj ff

TEN. Aj ff

BAS. Aj ff

Aj

Sbor.

Più Allegro.

f

8...

Vivo.

tku!

kdo jste svo.ji, bud'. te sví, tu máme ce.lé ta.jemství, nic ji.né.ho v tom ne.vě.zí, jen
kdo jste svo.ji, bud'. te sví, tu máme ce.lé ta.jemství, nic ji.né.ho v tom ne.vě.zí, jen
kdo jste svo.ji, bud'. te sví, tu máme ce.lé ta.jemství, nic ji.né.ho v tom ne.vě.zí, jen
kdo jste svo.ji, bud'. te sví, tu máme ce.lé ta.jemství, nic ji.né.ho v tom ne.vě.zí, jen
8.....

Vivo.

sta.rá lá.ska zví.tě.zí!
sta.rá lá.ska zví.tě.zí!
sta.rá lá.ska zví.tě.zí!
sta.rá lá.ska zví.tě.zí!

8.....

sf. sff. sff. Opona dolů.
sf. sff. sf. sf. sf. 18²⁰ 92.